

ВЕЛИКА СРБИЈА

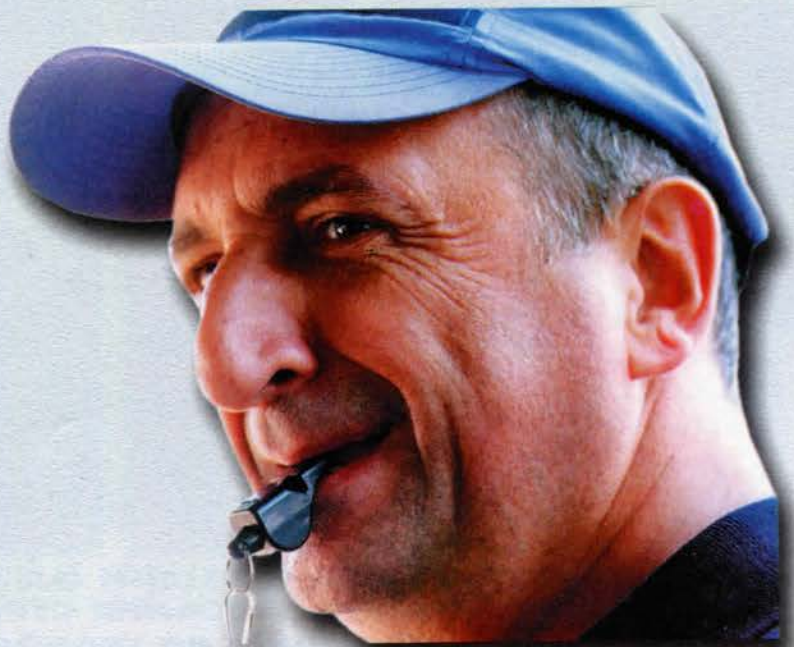
НОВИНЕ СРПСКЕ РАДИКАЛНЕ СТРАНКЕ
БЕСПЛАТАН ПРИМЕРАК

БЕОГРАД, ОКТОБАР 2001. ГОДИНЕ
ГОДИНА XII, БРОЈ 1647

GOOD BYE Mr. M. St Protich

КО ЈЕ СЛЕДЕЋИ?

СРПСКИ РАДИКАЛИ НА ИНТЕРНЕТУ!

Пут до истине иде преко

WWW.SRS.ORG.YU

**Српска
радикална
странка**

*Памет, знање и поштење!
Мудрост, храброст, поверење!*

Обећавали су реформе и демократију, добили смо прогоне и хапшења. О томе неки ћуте. Рекли су да ћемо боље живети, удесетостручили су порезе и цене. Живот обичног човека постаје неподношљив. За само неколико недеља интернет презентација Српске радикалне странке постала је најпосећенија у односу на све друге политичке странке. Путем интернет презентације Српска радикална странка сваког дана издаје саопштења за јавност, а сваког петка преноси комплетан садржај конференције за новинаре председника Странке, др Војислава Шешеља.

САБРАНА ДЕЛА ЛАЗЕ М. КОСТИЋА У ДЕСЕТ ТОМОВА У ИЗДАЊУ СРПСКЕ РАДИКАЛНЕ СТРАНКЕ

**КЊИГЕ СУ У
ТВРДОМ
ПОВЕЗУ СА
ЗЛАТОТИСКОМ**

**КЊИГЕ МОЖЕТЕ КУПИТИ ПО ЦЕНИ ОД 1 000 ДИНАРА ПО ПРИМЕРКУ
У СЕДИШТУ СРПСКЕ РАДИКАЛНЕ СТРАНКЕ, Трг победе 3, Земун
Све информације на телефон: 011/316-46-21**

ВЕЛИКА СРБИЈА

ЗЕМУН
ТРГ ПОБЕДЕ 3

НОВИНЕ СРПСКЕ РАДИКАЛНЕ СТРАНКЕ

Оснивач и издавач:

др Војислав Шешел

Главни и одговорни уредник:

Синиша Аксентијевић

Заменик главног

и одговорног уредника:

Марина Рагуш

Издање припремила:

Светлана Николић

Техничко уређење,

компјутерски прелом:

Северин Поповић

Унос текста:

Весна Марић

Фоторепортер:

Марко Поплашен

Лектура:

Зорица Илић и Весна Арсић

Секретар редакције:

Злата Радовановић

Председник Издавачког савета:

др Ђорђе Николић

Заменик председника

Издавачког савета:

др Бранко Надовеза

Издавачки савет:

др Војислав Шешел, Томислав Николић,

др Никола Поплашен, Маја Гојковић,

мр Небојша Величковић,

Александар Вучић, Драган Тодоровић,

Мирко Благојевић, Ратко Гонди,

Момир Војводић, Стево Драгишић,

Драгољуб Стаменковић,

Гордана Поп-Лазич, Лука Митровић,

др Бранислав Блажић

За штампарију:

Мирослав Драмлић

Штампа:

"Етикета", 20. октобра 2, 11307 Болеч

Редакција прима пошту на адресу:

"Велика Србија", Трг победе 3, 11080

Земун; рукописи се не враћају

Новине "Велика Србија" уписане су у

Регистар средстава јавног информисања

Министарства за информације под бројем

1104, од 5. јуна 1991. године.

ЦЕНЕ ОГЛАСА

Цена огласа за издање у сто хиљада примерака: последња колорна страна корица 100.000 динара; унутрашња колорна страна корица 80.000 динара; унутрашња новинска страна 60.000 динара; 1/2 унутрашње новинске стране 30.000 динара; 1/4 унутрашње новинске стране 15.000 динара; плус порез на промет.

"ЗАИГРАЛА" МЕЧКА

Спектакл који ће, како ми се тад учинило, "дрмуснути" надобудне Американце, или барем спустити на земљу "усијане" америчке главе, још увек не јењава. Сви су изгледи да се америчка јавност од шока неће опоравити за наредних десет година, а камоли у тренутку појављивања овог броја. Зато се надам да се ова колумна неће убајати док стигне до читалаца, па вам, после еуфорије док сте пратили слике са малог екрана, обећавам мање адреналина у петом броју "Флеш" издања.

Подсећања ради, нешто око петнаест часова авион крцат путницима удара прво у једну, потом у другу зграду Светског трговинског центра, од којих свака броји 110 спратова. У најексклузивнијем кварту Њујорка, популарном "Менхетну", строваљују се два највећа облакодера света. Пред очима присутних смењују се слике ужаса и дима који куља до неба. По кајрону из "Но комент", "Живот страшнији од филма", америчку авенију гута сабласт страшнија од научнофантастичног призора.

И док се свет у потаји радовао, на званичном нивоу летели су телеграми саучешћа. "Суђут" у америчком болу демонстрирали су и наши представници - Ђинђић, Ђелић, Коштуница, све се утркујући ко ће се, због муке која је снашла Американце, огласити први. Узмимо да "европејство" Ђинђића и Ђелића не сеже даље од зелених доларских новчаница. Узмимо и то да су заборавили колико смо од тих истих Америка били "нокаутирани" јер, искрено, људи и нису били ту. Али откуд и великог националисту да стрефи амнезија, и заборави како су нас Амери "кашикарама" поздрављали с неба.

Кад смо већ код тог америчког "ватромета" и оног несрећног "Рамбуџа", сетих се Дел Понтеове и најпознатијег хашког затвореника. Питам се, како ли се само наш Слоба радовао, и шта ли је уочи тог дана уснио. Па мора да се наш Слоба све штипао за образе питајући се: "Да ли је стварно то што видим или ме очи варају". Солирао је уз томпус и виски, уз мали екран Слоба цели дан, што је коначно заиграла мечка и пред америчким вратима, можда частио и цели Хаг.

РЕКЛИ СУ...

Војислав Шешелъ, лидер Српске радикалне странке о терористичком нападу на Америку:

"КАКО СУ ПОСЕЈАЛИ, ТАКО ЖАЊУ"

Обрен Јоксимовић, министар здравља у оставци:

- Нигде у свету не постоји оваква Влада, чак ни у земљама где владају диктаторски режими. И можда ћу једног дана, ако ме не убију ови из Демократске странке, објавити књигу сећања на рад у њој.

ПРЕГЛЕД МЕСЕЦА

Михајло Марковић, академик:

- Програм Коштунице и Шешелъа је патриотски и добра комбинација, али они до сада нису могли заједно.

Александар Тијанић, медијски саветник Коштунице:

- Биро за комуникацију Владе Србије направио је Владимир Поповић-Беба, и о њему нико ништа није знао осим њега, Чеде, Весића и Ђинђића. Том приликом направљено је заправо приватно министарство за информисање Владе Србије.

Градимиr Налић, адвокат и саветник Коштунице:

- Ако су Душану Михајловићу већ познати подаци о убиствима и отмицама у Србији, зашто нуди награду од 300 хиљада марака ономе ко открије све што изгледа да МУП већ зна. И од чијих пара, господине министре? Да ли од плате ваших ионако мизерних полицајаца, да ли од средстава за обнову застареле технике којом ваше министарство располаже, или од средстава неплаћеног екстрапрофита од којих ће и вама канути нека пара.

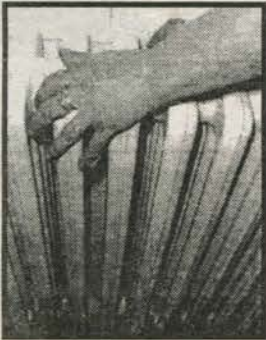

Чедомир Јовановић, председник посланичке групе ДОС-а:

- Ја се често помињем као наркоман, убица, педофил. Нећу да трошим своје време на "Блиц" и остале новине, јер ми се гаде. Пишите шта год хоћете, баш ме брига.

ДОС СВАТКУЈЕ НАРОД ГЛАДУЈЕ!

*Мрачна јесен још
црње прогнозе*

*Сви "марш"
у сечај*

*Ошворено са Вуком
Обрадовићем: Србија
приватна авлија*

Народ зна за јадац

ИПАК СЕ ОКРЕЋЕ

Пресицање из шупљег у празно

Поводом апела Коштунице и Ђинђића за регистрацијом избеглих са Косова, јавио се и житељ Црвенке који је желео да остане анониман:

- Два пута сам ишао из Црвенке у Кулу да пријавим своју супругу. Ниједном нисам у канцеларији затекао службеницу надлежну за упис-регистрацију. Речено ми је да је "на терену". Када сам коначно телефоном ступио у везу с њом, рекла ми је да, је комисија у Кули радила шест дана, и да ако хоћу да упишем своју супругу као избеглицу морам да идем у Суботицу, где та комисија ради до 8. септембра. Не само да треба да променим два аутобуса до Суботице, већ ми је потребно бар 1.000 динара за путовање. Ја тај новац као пензионер немам, а и не желим да јурим комисију по Војводини да бих удовољио апелу. Чак ни та регистрација за избегле не иде брзо и лако, па је цела кампања која се преко медија води пресицање из шупљег у празно.

Јунаштво

"Милошевић у Хагу већ другу "рунду" игра за публику, а не за своје (гото-

во немогуће) ослобађање или повратак у Србију. Тако се дошло у ситуацију у којој више треба веровати Милошевићу, него онима који су га скоро годину дана пре збацили с власти. Његова хашка дистанца и улога све мање за-

интересованог посматрача дају такав закључак". ("Блиц њуз")

Глобус се и даље "обрће"

После гурања и ђушкања летњи дан до подне у Крагујевцу скинут је стуб са зграде и слика са ТВ Глобуса, нестала. Глобус, данас опозициона тв станица, није, истина, имала грађевинску дозволу за антену, али је куриозитет тај што ни саме зграде на којој се антена налази, и суседне јој градске Скупштине, ни дан данас нема у земљишним књигама. Тако је, упркос инспекцијској агилности да се склони антена која нема грађевинску дозволу и њиховом запрепашћењу, Глобус предвече опет успео да емитује програм. И док су на тв каналу гледали како су тог дана све то "лепо" "разбуцали", остаје нам утеха да се Глобус ипак окреће, а Срби још чекају да прође време "ломаче".

Дел Понтеова - "расејана"

На питање судије Ричарда Меја када ће тачно комплетирати оптужницу за Косово, и колико сведока мисли да позове, дел Понтеова је обарајући микрофон направила и једну необичну

Покажи шта је твоје.
Да докажемо
колико нас има!

Продавци
магле

Регистрација интерно расељених лица са Косова и Метохије
Комесаријат за избеглице Републике Србије 1111

гримасу. Све то покушала је да "испегла" у изјави на Си-Ен-Ену, најављујући нову оптужницу против Милошевића од 1. октобра, да би пред групом новинара већ сутрадан порекла да је и помињала први октобар.

Прилика за шверцере и криминалце

Како извештава Б92, Динкић је у име нове власти обавестио грађане да своје марке могу да замене за еуро, без бојазни да ће им бити тражени докази о пореклу новца, а за потребе богатих "комитената" биће обезбеђене чак и посебне просторије у банкама.

Члан Г17, Небојша Медојевић, сматра да је поменути Динкић заправо најавио велико "прање" новца криминалаца и новокомпонованих богаташа.

"То ће бити добра прилика за земље ван евро-зоне, мислим на земље экс-Југославије, које су стедиште "прљавих" немачких марака, да искористе то право "конверзије" како би легали-

зовале немачке марке у готовини, које се у огромним количинама налазе на нашој територији. После оваког потеза Народне банке, можемо очекивати да у нашим банкама штеде и "перачи" новца из целог света".

Амерички "лет" у рај

Дописница "Ројтерса", Мејдори Олстер, која је посматрала рушење Светског трговинског центра, изјавила је:

"Дошло је до правог стампеда људи на свим авенијама на Западној страни. Људи су били хистерични и говорили да ће умрети. Огроман облак дима и прашине прекрио је све улице и имали сте утисак да ће све да нас прогута. Особа која се јавила на телефон у канцеларији на једном од највиших спратова Центра, пре него што се срушио, викала је: "Ми умиремо". Када су је упитали шта се унутра догађа, спустила је слушалицу. У позадини је одјекивала вриска и запомагање. На следећи позив нико није одговорио. Очевици су, такође, изјавили да су пре но што су се зграде срушиле видели како с највиших спратова падају тела на улице. Читава колона амбулантних кола превозила је повређене са лица места, док се густ дим сатима дизао изнад целог Менхетна".

НАРОД РАЗЛИКУЈЕ МУЋАК ОД ЈАЈЕТА

Септембра прошле године као гласачка алтернатива појавила се Демократска опозиција Србије (ДОС). Као изнуђено решење, под притиском широког народног покрета, створен је ДОС где су се у коалицији нашле странке, лидери и лидерчићи са различитим политичким програмима, различитих индивидуалних квалитета и различите идеолошке генезе: комунистички дисиденти, страначки превртачи и отпадници претходног режима

Пре годину дана све то и није било од неког значаја, осим за педантне политичке аналитичаре који и иначе умеју да "ситничаре", јер је за већину осиромашених и обесправљених грађана важнија била мета - Милошевић и његов режим - него "метак" који ће га оборити. Због тога и није без основа она до краја искаркирана "флоскула" да би победник прошлог септембра могао да буде "било ко", те да су грађани гласајући против Милошевића, у ствари обезбедили победу ДОС-у.

Наравно да политички заокрети не могу да се смештају у тако поједностављене координате, али све што се касније дешавало, а ескалирало у последњих месец-два, неумитно нас враћа у причу о "дометима" ДОС-а. Народно расположење из прошлогodiшњег позитивног лудила сплашњава и, благо речено, може се назвати масовном депресијом.

Нема сврхе подсећати на ДОС-овска обећања из прошлогodiшње изборне кампање, јер то и није била кампања у којој се "човек држи за реч, а во за рогове", већ прављење ујдурме за окретање гласачког тела против Слободана Милошевића. Због тога Кошћунићину и Ђинђићеву слаткоречивост из тог времена и не треба узимати за анализу "речено-учињено".

Њихове прве грешке настале су касније - када су се устоличили - посебно када је заокружено конституисање власти по добијању и републичких избора. Тада је "пукла веза" између новог режима и грађана, боље речено, није ни успостављена. Питање је зашто тада, као нови државни функционери, дакле

из једне сасвим другачије и неупоредиво теже позиције, први ДОС-ови људи нису отворили стални канал комуникације са јавношћу, када су за то имали све услове; врло наклоњене медије, још пажљиве и стрљиве грађане, подршку споља? А имало се, и морало, много тога "без рукавица", из дана у дан, говорити грађанству.

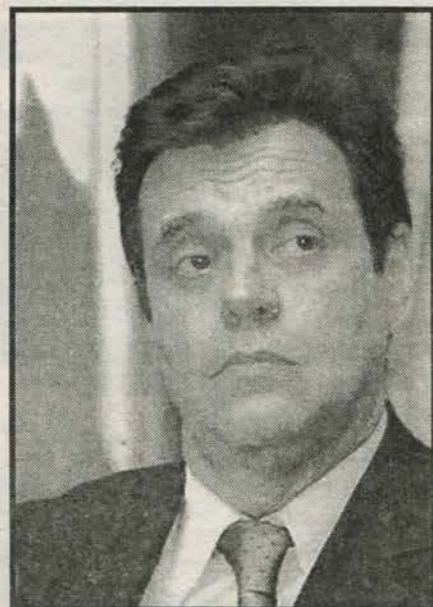
Из данашње перспективе постаје све јасније да ДОС-ови челници, очигледно, нису знали како јавно мињење да задрже уз себе, јер врући говори више нису могли да "пале". У ствари, ДОС је остао без текста када је реч о дугорочној стратегији изласка из кризе. Ту је кључ свих проблема и препрека свих саплитања. Ни политичари, ни "експерти" нису успели да "пројектују" године растљета, нису имали са чим да изађу пред јавност, кренули су с неким назови програмима "на парче", прикривајући властиту

неспособност "филозофијом" прагматизма или кабинетским легализмом.

После тога, десило се онд што је немиковно кад се не изабере прави пут - почиње тумарање и лутање.

Режим је промењен, али систем је остао исти. На снази су два старомодна и неусклађена устава и већина такозваних системских закона. ДОС их не мења, покушавајући да у њиховој непримерности налази алиби када их не поштује или прави правне импровизације, чиме из једне пада у другу грешку. Дакле, опстаје партијска држава.

Почиње пуцање изнутра, личне политичке амбиције најјачавају обећани новопатриотизам, емоције постају јаче од разума, и све то пред очима најшире јавности. А она се, хвала Богу, већ за толико "описменила", да добро разликује мућак од јајета.

КОСА НА ГЛАВИ

Све је почело одмах после 6. октобра. Прво је Народна банка рекламирала паре и бољу будућност, а касније нас је Републичка влада убеђивала у фасцинантне резултате свог досадашњег рада, а све са графиконима и процентима. Било је тога још, али ко ће свега да се сети

Ови бриљантни маркетиншки потези имали су две заједничке особине: били су потпуно бесмислени и плаћани из касе осиромашене државе. И ако се деси да државни орган затражи од државног медија да пропагандни спот емитије бесплатно, то грађане опет нешто кошта.

Било би јако занимљиво видети како ће наручиоци спотова и огласа правдати издатке за ове намене. У буџету нисмо приметили раздео "Паре за бацање". Вероватно ће се ти рачуни подвести под "Остало".

Државни органи немају право да троше новац на убеђивање грађана, а још мање на саморекламирање. Путем медија они само могу да нас о нечему обавесте. Овако како то раде, само могу да нас обавесте колико смо погрешили када смо их бирали. У случају "Вере против

Просвете" бар су мотиви медијског двобоја јасни. Министарство вера пошто-пото хоће све нас да натера да будемо побожни, а Министарство просвете би да тај ионако незаконит напор омете. Свакако да им мотиви нису за похвалу, али остали немају ни такав изговор.

Питање је само да ли ће се министар вера на крају мандата хвалити доприносом финансијском опоравку медија? Ако Миловановић може да арчи државне паре за оглас на пола стране, што не би и Кнежевић (барем кад је "дабе") узимао целу. Тако се на самом почетку школске године појавио велики оглас Министарства просвете, а у дну стране стоји објашњење писма које је Гашо адресирао наставницима и родитељима. Текст огласа не садржи ама баш ниједну нову информацију, него је реч о списку "лепих жеља" господина Кнежевића.

Наравно, дисциплину "Пражњење буџета путем саморекламирања у ме-

А овако се
расипа министар Влаховић

Почетак за иметак

Здруженије Србије - Министарство за привреду и приватизацију

дијима" нису измислили Гашо и Миловановић. Осталим министарствима, и републичким и савезним и разним другим државним органима, оглашавање у дневној штампи је испод части. Они се појављују искључиво на телевизији.

У последње време пола Бинђићеве владе преко малих екрана агитије против рада на црно, као да послодавци и радници то раде из ђефа, а не зато што их је мука натерала. Влада путем телевизије позива и Србе прогнане са Косова да се региструју, подстичући их на то музиком изразито албанског мело-са.

ВИШАК - ПОСЛОВНА ТАЈНА

Колико је људи из "Заставе" прешло на биро рада и за колико су "отањени" спискови радника који су проглашени неопходним за наставак производње, податак је до кога је готово немогуће доћи

Кадровске службе Фабрике аутомобила лошту пребацују на Службу за информисање, а ова опет на кадрове. До "бројки и слова" о људима који ових дана већ увелико потписују за поменути варијанту економског програма кабинета Ђинђића, не може се доћи ни у синдикалним организацијама. После потписивања споразума са "Ђелићем и Влаховићем", жалбе прекобројних скренуте су на маргину.

Ђинђић докрајчио "Заставу"

"Заставине" траке мирују, а радници кажу да је све више оних који данас из иностранства меркају "Заставу" да би делове те фабрике откупили будућности.

После врелог лета, бројних протеста незадовољних радника због Програма Владе Србије и отпуштања 15.400 металаца, али и упорности Ђинђића да игнорише све реакције запослених, ситуација је у "Застави", у најкраћем, суморна. Монтажне траке у Фабрици аутомобила стоје већ месецима, а од када су почела "прегумбавања", оне се не покрећу ни на "кратко", бар колико би се освежиле и преконтролисале, а ни онај број "осталих" радника, око 3.500 (нико тачно не може да саопшти цифру), нема шта да ради. Добро је, кажу, што су остали, нису "прекобројни", али их мучи неизвесност - шта ће бити сутра, за недељу-две, за који месец.

Све су гласније приче да ће се до краја децембра прогласити стечај, а онда ће се чинити оно што је већ створено у главама креатора "декомпиновања" "Заставе". Јер, такве вести потхрањују непостојање било каквих "путоказа" о производњи у будућности. Макар краткорочној! Тога нема и од тога раднике који су

остали "боли глава", јер се овде свакодневно "мувају неки људи који не говоре нашим језиком", а то указује да ће фабрика за мале паре "на добош". То потврђују и разговори са немачким партнерима из Инглштата о продаји "Застава - Енергетике" и крагујевачке "Топлане", коју су радници из пепела подигли после НАТО бомбардовања. Ако продају комунална предузећа, где ће нам бити крај-питају се Крагујевчани, и колико ће нас коштати зимско грејање.

За то време "вишкови" радника дола-

зе да наплате отпремнину, али су сугестије Завода за образовање, где су радници пријављени, да се обрате Републичком тржишту рада, напомињући "да им је тамо сигурније". То управо значи да ни од оних две хиљаде и нешто динара, колико је требало месечно да им се исплаћује, неће бити ништа и да Републичка влада и пословодство иду с тим да их от-

Инвалиди изиграни

Испред просторија синдиката "Наменске" инвалиди те фабрике први пут су протестовали још 9. августа, непосредно по објављивању спискова са вишком запослених. Тада се спонтано окупило њих око 400 да изразе негодовање због тога што су се њихова имена уопште појавила на списковима.

Наиме, по важећем закону о радним односима, инвалиди никако нису могли да буду истакнути на списковима технолошког и економског вишка запослених. По том Закону, "инвалидима рада са умањеном радном способношћу, који су у радном односу, не може престати радни однос, нити им се може дати отказ док не остваре право на пензију".

Овакве одредбе стоје од 24. до 29. чла-

на поменутог Закона, а новом верзијом тог Закона, објављеном у "Службеном гласнику Србије, број 55/96" те одредбе нису мењане, што значи да су још увек на снази. У тумачењу тих чланова Закона даље се каже да инвалиди рада не могу бити технолошки вишак и да су њихова права у односу на остале раднике заштићена законом, као и да инвалидима рада не може престати радни однос ако се смањује број радника у предузећу, установи, организацији...

Закон је прекршен тиме што су се сви инвалиди "Наменске", од првог до последњег, нашли на списку и то је за њих било не мало изненађење, јер су веровали да ће се правни систем поштовати. Такође, сматрају да их је синдикат, као посебну категорију запослених, изиграо стављајући потпис на такав списак.

СРБИЈОМ ХАРА БЕЗАКОНЈЕ

- Нема ниједне демократске земље на свету у којој органи управе одлучују о томе ко ће се налазити на челу политичких странака. То је само могуће у овој нашој несрећној Србији која је још далеко од тога да поштује елементарна права и елементарне законе, каже экс-председник за утврђивање злоупотребе у привреди и финансијама и экс-потпредседник Владе, Вук Обрадовић, на констатацију да данас у Србији постоје две Социјалдемократије

Разрешен сам дужности потпредседника Владе на темељу исконструисаног процеса и без једног јединог доказа. У међувремену, ову земљу је дрмало и тресло много афера, рецимо дуванска. Није било озбиљније ТВ куће која о томе није извештавала. Зна се шта се дешавало у зони деловања финансијске мафије, а онда све пу-лике не важи. Каква "испитивања", то су "неосноване" оптужбе, "нема" доказа.

Све оно што је Комисија установила док сам био на њеном челу, и оно што се данас тиче Карића, ми смо саопштили јавности. Комисија је формирана 16. фебруара, а ми смо већ 18. априла објавили извештај. Тај извештај је неко из Владе Србије обележио великим "строго поверљиво". Дакле, неко је очигледно имао интерес да тај извештај не угледа светлост дана, а у међувремену је дошло до

тог скандала, и комплетан извештај је презентирао јавности. Ту се спомине и компанија "Браћа Карић", односно неки њени делови.

Тада је било извесно да нешто са приватизацијом "Аероинжењеринга" није било у реду, да треба платити одређени износ како не би дошло до промене власничке структуре. Није био завршен посао око "Мобтела". Иначе, то је била једна од осам фирми којом се Комисија посебно бавила, односно њеном приватизацијом, а поуздано сам знао да ће господин Карић бити добро опорезован због сиве емисије.

Када сам ја престао да се бавим тим послом, тада смо били тек негде на пола пута у испитивању примарне емисије.

То су радили људи из Народне банке Југославије, знам да је на томе било ангажовано око шездесетак особа.

Бројке које се сад појављују, искрено говорећи, збуњују ме, а нарочито ме чуде неке ствари. Пре свега, зашто се не оглашава радна група на чијем је челу Александар Радовић, директор Републичке управе јавних прихода, која је требало да испита злоупотребе у трговини кључним акцизним и стратешким производима - нафтом, нафтним дериватима, цигаретама, алкохолним пићима, пшеницом, кафом...

На челу ове радне групе, у оквиру Комисије, у почетку је био Душан Михајловић са Милосављевићем, министром за трговину, туризам и услуге. Знамо да они у та два месеца нису радили ништа, и то се изричито констатује у извештају.

Збуњују ме, а нарочито ме чуде неке ствари. Пре свега, зашто се не оглашава радна група на чијем је челу Александар Радовић, директор Републичке управе јавних прихода, која је требало да испита злоупотребе у трговини кључним акцизним и стратешким производима - нафтом, нафтним дериватима, цигаретама, алкохолним пићима, пшеницом, кафом...

птају који је презентира јавности.

После тога је Влада одговорност за испитивање тих ствари пребацила на директора РУП-а. Он се не оглашава, и мени заиста није јасно зашто се тим поводом ћути.

Влада је најодговорнија за све што се у овој земљи збива. Још смо даље од онога што смо обећавали народу. Може се дискутовати и разговарати о намерама политичке garniture, могу те намере да буду и добре, али оне не одлучују о судбини политичара и политичких гар-

нитурa. Кључно је то да ли се осећа некакав бољитак у људским животима. А тог бољитка не само да нема, него народ у овом тренутку теже живи него што је живео пре 5. октобра.

Просечна примања 5. октобра 2000. године била су 80 марака, кажу да су сада преко 200, али за тих 200 можете да купите мање него 5. октобра прошле године. И могу људи из Владе и буду-

Успоставља се једна врста политичког монопола једне групе људи, која Србију на неки начин доживљава као сопствену авлију, сопствени пашалук у коме може да ради шта хоће.

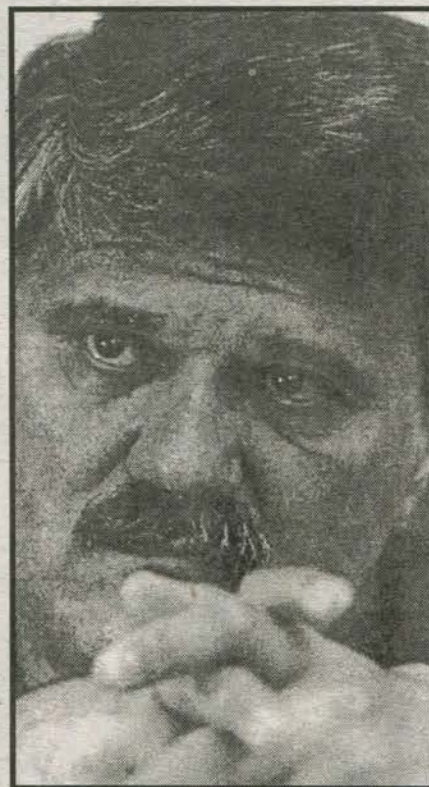

ће да имају пуна уста реформи и обећања, лепих речи, али све то пада у воду пред елементарном чињеницом да две трећине грађана Србије живи у сиромаштву, да је све више оних који не могу да прехране породице, да људи остају без посла, и да су прогнозе доста црне.

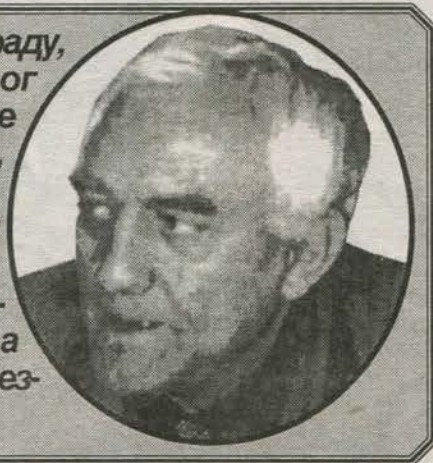
Због Предлога закона о раду, председник Самосталног синдиката Србије, после разговора са Ђинђићем, рекао је: "Имам утисак да је Ђинђић директор једног предузећа које се зове Србија, да су његови министри ресорни директори, а министар полиције шеф обезбеђења".

Морам признати да нисам очекивао

да ће многе ствари ићи током којим иду. И сам сам веома забринут развојем ситуације, готово да нема дана у коме се не догоди нека велика драма, идемо у

Због Предлога закона о раду, председник Самосталног синдиката Србије, после разговора са Ђинђићем, рекао је: "Имам утисак да је Ђинђић директор једног предузећа које се зове Србија, да су његови министри ресорни директори, а министар полиције шеф обезбеђења".

сусрет тешким данима и недељама, и ја се прибојавам озбиљног заоштравања економско-социјалних напетости. Бојим

се и озбиљнијих обрачуна.

Успоставља се једна врста политичког монопола једне групе људи, која Србију

на неки начин доживљава као сопствену авлију, сопствени пашалук у коме може да ради шта хоће.

Демократска опозиција Србије се сваки својим сегментом залагала за то да Скупштина заиста буде Скупштина, највиши законодавни орган, крајње транспарентна институција, по свему отворена према јавности. Све време смо се залагали за ТВ преносе, пуну слободу комуникације. Сада би неки, изгледа, да свата права максимално ограниче. Исто тако, знам да неке ствари теку спорије него што би требало, тамо се налази мноштво законодавних иницијатива, али опозиција има право да се служи и опструкцијом.

У парламенту имамо застрашујуће ствари. Нашој странци се догодила један до краја несхватљива одлука, и о томе треба питати оне који себи дају за право да уичу на правосудне органе. У парламенту се десило да је после привременог решења апсолутно незаконито искључен Љубивоје Славковић, један од најагилнијих и најактивнијих посланика.

То је само знак како се ДОС данас понаша, колико пукотина има и да ће пре или касније доћи до разлаза, и лако би се могло догодити да ће избори вероватно бити пре пролећа. Поштено, не мислим да би то било лоше. Између осталог, на руду смо обећали одговорну, контролисану, али смењиву власт.

Једу кроасане и пију црно вино

◀ Чавошки - о шверцу
Ђинђићев "реј"
под закон

Танго "арђенино":
ДОС је мафија ▶

◀ Божидар Сјасић
- кад проговорим неће
смеи да уђу у
скупишину

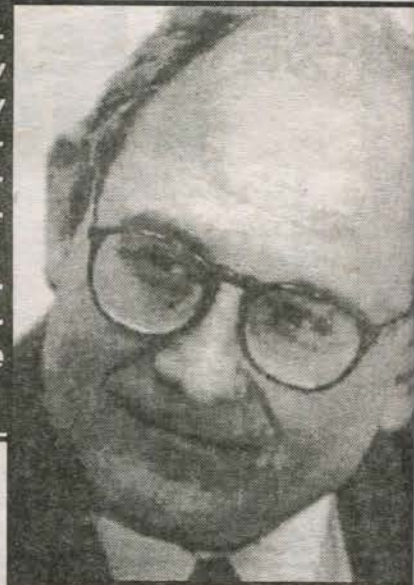
Чедине играрије
за народне ђаре ▶

БИНЂИЋ ПОДСТИЧЕ ШВЕРЦ ЦИГАРЕТАМА

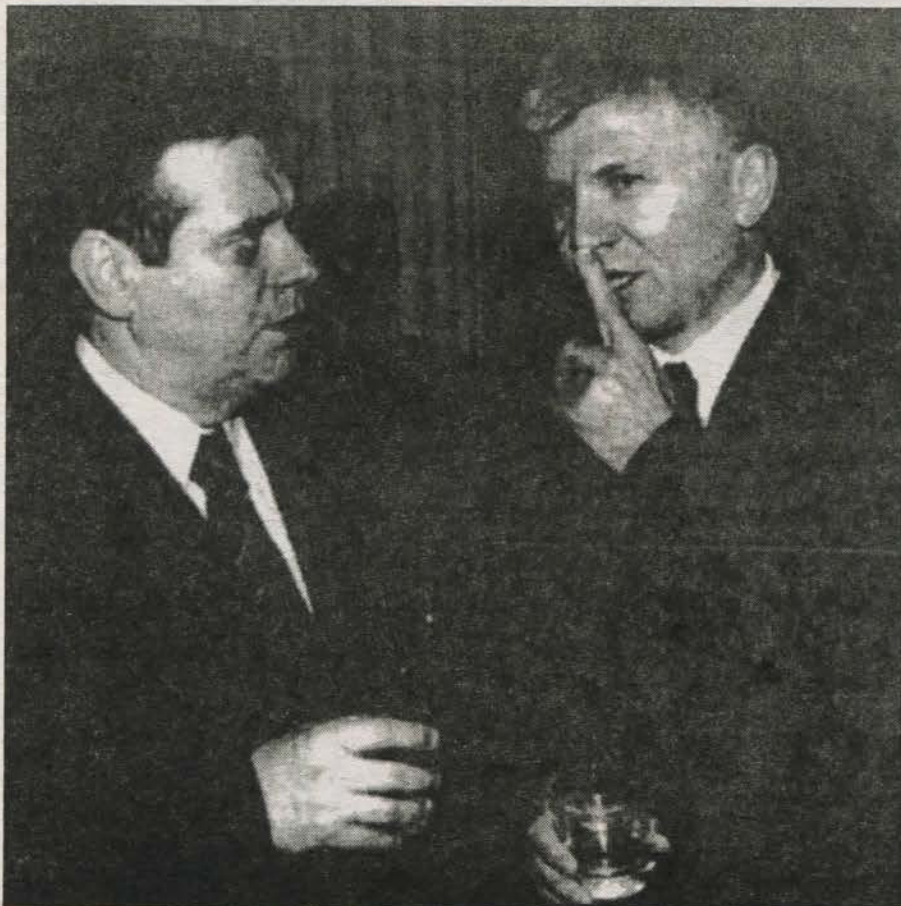
- Да би отклонио запрехе шверцу цигарета Ђинђић је противуствано издвојио Косово и Метохију из састава Србије и СР Југославије, и у погледу примене привредних пореских и царинских прописа учинио покрајину потпуно независним подручјем - изјавио је угледни професор Правног факултета др Коста Чавошки

- Када су у питању цигарете, Космет је за Ђинђићеву владу страна земља, а када је по среди кисела вода "Књаз Милош" из Аранђеловца, онда је интегрални део Југославије

По речима Чавошког, Ђинђић "срдито тражи доказе да је његова влада уплетена у криминал, обећавајући да ће одмах поднети оставку чим ти докази буду обелодањени". Јадничак је сметнуо с ума да се кључни

докази о шверцу цигарета налазе у његовим уредбама, које сам врло лако нашао у Службеним гласницима. Закон је стриктан и забрањује кретање цигарета територијом Југославије без контролних акцизних маркица, што Владине уредбе бацају под ноге у Србији.

По први пут то је учињено 20. фебруара ове године Уредбом о посебној такси за изравнавање пореског оптерећења за робу у превозу којом је предвиђено да се за цигарете и нафтне деривате у транзиту кроз земљу не плаћа царина, него посебна такса у износу од 150.000 динара у девизној противвредности по цистерни, односно шлеперу. Акт Републике владе је противустван и противзаконит, јер јер је спољнотрговински царински систем у искључивој надлежности савезне државе, па је републички пропис из ове области очигледна узурпација.

Следеће озакоњење шверца Владе Србије чини 11. јуна Уредбом о условима и начину обрачунавања јавних прихода, садржини и начину вођења евиденције за робу која се упућује, односно продаје лицима са Космета којом роба с једног одлази на друго црно тржиште, а рубрике о извознику и увознику најчешће остају празне.

Чавошки је ефекте владиних уредби илустровао шлепером цигарета "Партнер", најјефтинијих за царину. Држава би по шлеперу требало, уколико залепи маркице, да добије 130.000 марака, а пошто их Ђинђићева влада ослобађа лепљења, по шлеперу се у буџет слије 5.600 марака и пет одсто од укупне вредности товара, што је све укупно десет одсто пара које би држава иначе требало да

узме на граници.

- То практично значи да се оштећује и држава и савезни буџет и да се те цигаре продају на улици по знатно нижим ценама, а њихови дилери, чија имена можете да наслутите, убирају енормне паре. Не иду цигарете на Косово и Метохију, јер их увози сумњива фирма "КИМ трејд" из Приштине, а шаље некаква словеначка фирма, и то користе-

ћи транспортне услуге шпедитера Србије и Републике Српске, чији камиони и возачи српске националности не могу ни да кроче на територију покрајине. Сва невоља је у томе што се те цигарете налазе управо на нашим улицама. До Ко-смента, коме су по Ђинђићевим уредбама тобож намењене, нису ни стигле, или су илегалним каналима враћене у остали део Србије.

Влада Зорана Ђинђића учинила је управо оно што и Влада Мила Ђукановића узурпирајући надлежности савезне власти, а због чега је то учинила није тешко наслутити, као и онога ко има од тога највише користи. Ђинђић нема права да издваја било који део земље из уставно-правне надлежности и прави посебно подручје по жељама УНМИК-а и "арбанашких сепаратиста".

Сумњам да се УНМИК, којем сада на челу стоји Ханс Хакеруп, делом финансира из овог контрабанда, или српски - шверца цигарета. Влада Србије је допустила и потпомогла својим уредбама овај међународни шверц цигарета, а да ли неко у Влади има користи, најречитије одговара народна да је "тешко с медом радити, а мед не лизати".

Чудна је коинциденција између ових уредби које допуштају и подстичу шверц цигаретама и репа који се у јавности већ дуже време вуче за Ђинђићевим именом. Најпре у загребачком "Националу", где је Ђинђић заједно са својим пословним и политичким ортаком Ђукановићем сумњичен као учесник у међународном шверцу цигарета, а потом у "Фајненшл тајмсу", где је посебна пажња посвећена Станку Суботићу - Цанету, као врсном трговцу цигаретама, који кад год се жури Ђинђићу, ставља премијеру на располагање свој приватни авион.

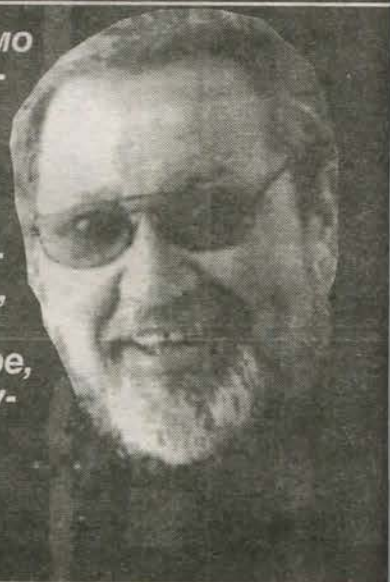
- У међувремену, то бар не може да порекне, Ђинђић у својој влади доноси уредбе које озакоњују шверц цигарета, рекао је професор Чавошки, оптужујући Ђинђића за противуставне и противзаконите активности.

ЋИНЋИЋЕВА РЕЧ - УСТАВ И ЗАКОН

- Ћинђић је мој колега са филозофије, заједно смо завршили факултет, а то што је докторирао филозофију, имате их колико хоћете. Он себе сматра менаџером, и то успешним, а менаџер је утолико што је од Демократске странке направио своје приватно предузеће и покушава да то учини и од Владе Србије. Много је економиста у нашој земљи који би квалификованије радили посао на кормилу српске владе, каже Ласло Секељ

- Мислим да ћемо у најскорије време имати изборе, не зато што то актери из ДСС желе, већ што ће актуелна ситуација то диктирати. Међутим, постоји уз изборе још једно решење - да Ћинђић поднесе оставку. Ако би он то урадио и цела криза у земљи би се решила

Још је Гебелс уочио да четири пута поновљена лаж почиње да звучи као истина. Ћинђић је, негде у марту, почео причу о реформама, онда од јуна искључиво и само о реформама и његовој реформској влади. Он каже: возим бицикл, и на то одмах дода реч реформе. А које је реформе направио сем дивљег пореског закона, мафијашког капитала, ништа друго сем ситних законских промена које чак не задиру ни у најретроградније Милошевићеве законе. Одлазак Ћинђића омогућио би да Србија крене реформским путем.

Иначе, Ћинђић је човек кога кад притиснете све ће вам урадити шта хоћете, испоручиће вам кога хоћете и мислим да лично нема никаквог државног достојанства. Србија је с њим постала банана република и кад Стејт департамент нешто каже, он је ту да то и изврши. Један Американац је недавно изјавио, што ме је натерало у размишљање и бојазан,

да држава која нема институција има јако мале шансе у оквиру светске глобализације. Ми немамо институције, ако погледате само на Уставни суд Србије или Савезни уставни суд, који не функционишу, већ и постојећи се газе. Није проблем што је Милошевић изручен, већ како је изручен - гажењем Устава Србије, Југославије и државног достојанства.

Пошто немамо институција државе, Ћинђић може да уради шта хоће, и то је проблем. Без владавине права и заживљавања институција система немамо никакве шансе као земља у свету.

Ћинђић је кочничар у том процесу зато што га искључиво интересују власт и новац, а спреман је да у одсуству било какве стратегије повуче сваки потез да би се задржао на власти. Српска влада није урадила ништа од оног што је обећала ступивши на дужност и заклевши се на Устав земље, ништа из предизборних обећања ДОС, и ништа од очекивања грађана који су гласали за коалицију.

Код нас се вуку потези ад хок, што је у основи Ћинђићевог карактера. У складу те никакве стратегије, после 28. јуна, кад је направио оно што је направио, на начин на који је изручио Милошевића.

Преко колена, декретом, увео је веронауку у школе и "инсталирао" породицу Карађорђевић на Дедине. Коштуница је сматрао да прво треба решити го-

Зоран Ћинђић заправо одлучује шта је то закон, а Влада Србије ради искључиво то што он каже и не тичу је се ни закони ни устав. Ћинђићева реч је, дакле, и закон и Устав.

Нерешено стање између Србије и Црне Горе, односно у југословенској федерацији, одговара највише српском премијеру Зорану Ђинђићу и председнику Црне Горе Милу Ђукановићу, ради властитог одржавања на власти. У нерешеном стању увек имате могућности за невероватне манипулације.

руће проблеме државе, па онда кроз дискусију и законском формом решити остала питања, па и веронауку, против чијег сам увођења лично. Дакле, Ђинђић је то урадио уредбама све због 28. јуна и тиме је јасно показао тип политике коју води.

Мислим да ћемо у најскорије време имати изборе, не зато што то актери из ДСС желе, већ што ће актуелна ситуација то диктирати. Међутим, постоји уз изборе још једно решење - да Ђинђић поднесе оставку. Ако би он то урадио цела криза у земљи би се реши-

ла. Одлазак Ђинђића омогућио би да Србија крене реформским путем.

Милошевић је формално увек поштовао Устав и законе, осим једном, када је променио Савезни устав, и то га је коштало главе. Ми сада немамо ни Уставни суд Србије ни Савезни уставни суд и имамо потпуно обезглављено судство које би иначе требало да реагује на ове премијерске потезе. Мислим да судство код нас није никада било више политизовано него сада, и судије се постављају по политичким критеријумима, а странке имају квоте за

Одлазак са политичке сцене председника Црне Горе, Мила Ђукановића, и премијера Србије, Зорана Ђинђића, за ову земљу значио би европски почетак, по стандардима ЕУ и Савета Европе, јер би дошло до владавине права и институција система, до подела власти, чиме би најзад у овој држави био прекинут Милошевићев систем владања: где сам ја, ту је и власт.

њих. Дакле, као резултате "реформске политике" ми имамо повратак у стање потпуног безакоња, повратак у стање партијске државе.

Власт је тамо где је он, а функција коју он изражава је најјача функција у држави. То се десило са Ђинђићем, који је узурпирао функцију председника Србије и савезног премијера. Јер није Ђинђић као председник Владе Србије овлашћен да са председницима страних влада потписује међудржавне споразуме, а он је то хладно урадио у конзулату у Суботици. Тамо је требало да буде премијер Пешић. Дакле, Ђинђић прави слабог савезног премијера, уз непостојећег председника Србије и у суштини слабог председника Југославије.

Сукоб у ДОС настао је због узурпације власти премијера Ђинђића и због обавеза Владе Србије према грађанима које је ДОС дао, и због неспровођења реформи. Због тога је незадовољство, али у основи постоји и сукоб партијских интереса и количине учешћа у власти.

Ово је последња шанса да нам се не понови оно што се десило у Румунији, Русији, Македонији, Албанији, где је приватизација извршена на бази криминализоване државе, што је само још повећало криминализацију и где је цео процес транзиције сведен на увођење дивљег, мафијашког капитализма. На крају, становништво тих држава доживело је потпуну трагедију.

ТИ МЕНИ - ЈА ТЕБИ

Дугови политичара подземљу, али и такозвана "демократизација" подземља (улагање новца у легалне послове уз подршку власти), посебно су узбуркали духове када је реч о тзв. "сурчинској мафији"

убица Буха, познатији под надимком Чуме, за кога се тврди да је у новембру 1999. године, пошто је убијен Зоран Шијан, постао први међу једнаким међу "Сурчинцима", добио је од нове српске владе милионски посао асфалтирања Ибарске магистрале. Био је то разлог да Буха постане једно од најчешће изговараних имена на последњим састанцима ДОС-а, на којима се говорило о криминалу.

Када се показало да се Буха приближио српској влади преко Драгољуба Марковића, власника познате сурчинске фирме "Крмивопродукт", иначе Ђинђићевог кума и једног од истакнутијих финансијера Демократске странке, ствар се још више компликовала.

Један београдски дневни лист тврди да "сурчински клан" има своју верзију и унутар саме Службе, и да га чине радни-

ци ДБ које је делатност на београдском аеродрому катапултирала у врх Службе. Међу таквима су Зоран Мијатовић, утицајни заменик начелника ДБ, који је својевремено водио деташман тајне полиције на сурчинском аеродрому, затим бивши функционери Милан Радоњић и Бранко Црни, и актуелни саветници у Служби Милош Теодоровић и Златко Радњић.

Један полицијски извор тврди да је тачно да ДОС-овска власт само враћа услуге криминалу, а то је много горе него да с њима учествује у подели добити. То само потврђује колико је власт у рукама криминала, тако да су громогласне најаве ДОС-а у предизборној кампањи да ће се обрачунати са мафијом, остале само празна пушка.

Према сувим статистичким подацима, стопа криминала повећана је за 13 одсто у односу на исти период прошле године, а по тврдњама Душана Пророко-

Сурчинац Чуме добио посао од ДОС-а

je "случај Гавриловић". До суда је отишло само убиство тројице функционера СПО из октобра 1999. године. Начелник Ресора јавне безбедности, Сретен Лукић, крајем августа је саопштио да полиција располаже "подацима о ликвидаторима генерала Радована Стојичића Баце".

Нешто раније министар полиције, Душан Михајловић, рекао је да је сужен број осумњичених за убиство Славка Ђурувије и да ће "то ускоро бити предато суду". И шта се десило - Михајловић је крајем августа расписао потерницу у којој нуди 300.000 марака за доказе о убиству, међу којима су и она која се односе на Ђурувију и Стојичића.

Листа неразјашњених убиства, значајно увећана после октобра, говори да Михајловићева полиција ради далеко горе него у време претходне власти, тврди Добривоје Радовановић, директор Института за криминолошка и социолошка истраживања, додајући да је један део оперативне службе полиције у спрези са мафијом. Убиства су изведена тако да их је немогуће решити, " правда" се Михајловић.

- Ако је то тачно, пита Радовановић, зашто држава не ангажује стране стручњаке, рецимо Скотланд јард, за који и најтежи злочини нису баук.

MINISTAR UNUTRAŠNJIH POSLOVA
Dušan Mihajlović
daje nagradu
300.000 DEM
(u dinarskoj protivvrednosti)
svakom licu koje pruži dokaze o
izvršiocima ili naručiocima sledećih krivičnih dela:

DRAGAN RADIĆ
 ubijen 01.02.1999.
 u Koševcu

RADOVAN STOJANČIĆ
 "BAČA" - ubijen
 11.04.1997. u Beogradu

ZORAN TODOROVIĆ
 "KUNDAK" - ubijen
 24.10.1997. u Beogradu

MILIĆ VUKOSAVLJEVIĆ
 ubijen 12.03.1998.
 u Beogradu

MIROSLAV VLAHOVIĆ
 "VLAJA" - ubijen
 11.01.1999. u Beogradu

SLAVKO ČURUBIĆA
 ubijen 11.04.1999.
 u Beogradu

DRAGAN SIMIĆ
 ubijen 09.07.1999.
 u Beogradu

PAVLE BULATOVIĆ
 ubijen 07.02.2000.
 u Beogradu

ŽIKA PETROVIĆ
 ubijen 20.04.2000.
 u Beogradu

MILUTIN ŠEĆERANOVIĆ
 "JESU KRIVAN" - ubijen
 13.02.2001. u Beogradu

GRADIMIR PLAKALOVIĆ
 ubijen 13.02.2001.
 u Beogradu

MIROSLAV STOJANOVIĆ
 "CIGRA" - ubijen
 18.02.2001.

MILAN ĐORĐEVIĆ
 "BUMFONIA" - ubijen
 11.02.2001. u Beogradu

MILOŠ ROKNIĆ
 ubijen 11.03.2001.
 u Beogradu

DUŠAN MILOVANOVIĆ
 ubijen 11.03.2001.
 u Beogradu

LUKA LUKOVIĆ
 ubijen 24.04.2001.
 u Beogradu

MILAN RAJKOVIĆ
 ubijen 20.04.2001.
 u Beogradu

ZORAN RISTIĆEVIĆ
 "PIKA" - ubijen
 04.06.2001.

MILAN PANTIĆ
 ubijen 11.06.2001.
 u Beogradu

BRANISLAV TROLJANOVIĆ
 "TROJKE" - ubijen
 21.07.2001. u Beogradu

MOMIR GAVRILOVIĆ
 "DAVRA" - ubijen
 03.08.2001. u Beogradu

MINISTAR GARANTUJE TAJNOST PODATAKA I
ZASTITU LICA KOJA SE MOGU JAVITI NA TELEFON
011-3614-612
I BIĆE IM OMOGUĆEN KONTAKT SA MINISTROM

MINISTAR
 Dušan Mihajlović
Dušan Mihajlović

IVAN STAMBOLČIĆ
 ubijen 26.04.2002.
 u Beogradu

viha (DCC), veći je za skoro 25 odsto u odnosu na lанe, a месечни тренд раста криминала је 15 одсто.

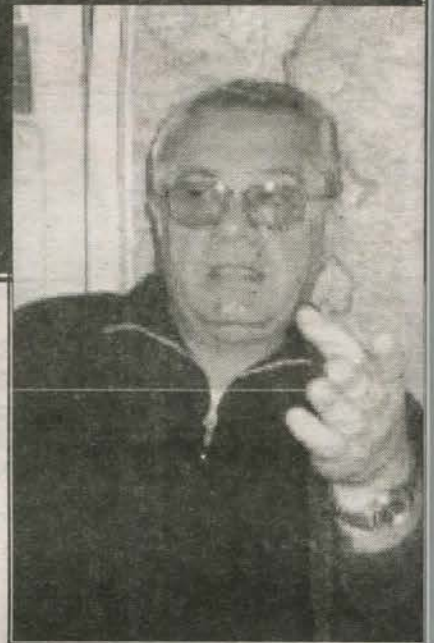
Криминалци који покушавају да легализују део послова данас улажу у некретнине, посебно у Црној Гори и Шпанији, јер тамо не проверавају превише порекло новца. Улажу у оф шор компаније на Кипру и чекају замену марке у евро, када их нико неће питати одакле им паре.

Блискост криминала и власти показао

Живи повучено у својој кући у околини Панчева. Колико је "безбедносно значајан" новој власти, најбоље говори то што је једно од најпрестижнијих места у ДБ ван Београда место шефа панчевачког центра. Разлог је обавештавање Службе о контактима и пословима Јовице Станишића.

МИХАЈЛОВИЋЕВЕ ИЗВЕШТАЈЕ - ОКАЧИМ МАЧКУ О РЕП

Мој повратак у СДБ спречио је Ђинђић, рекавши да нисам пожељан јер нисам послушан. Из тога се јасно види ко данас "дрма" српском полицијом. Које из те службе требају послушници нека закључе читаоци, каже бивши функционер Савезне државне безбедности Божидар Спасић

• Врсни "обавештајци" са изворима из врха и подземља, недавни "конкурс" МУП-а гледа као "акцију" из Нушићевог "опуса", једну у низу "хуморески" Душана Михајловића?

- То је највећа глупост српске полиције у последњих педесет година. Потерницом се не траже они који су извршили кривично дело, већ се "објављују" убијени, она се расписује за мртвица. Да располаже подацима, пријавило се десет хиљада грађана, јер смо ми народ који воли за завири у туђе двориште, али проверавати све те "гласине" је апсурдно.

Мислим да иза овог потеза не стоји Михајловић као министар, а оно што је и новинаре интересовало јесте ко су донатори тог "програма", пошто је реч о цифри од шест милиона марака. Јер, потернице свуда у свету расписију владе и не крију да ће дати новац ако се открију убице, а овде се појављују неки "донатори", што је у домену хумореске. То не само да неће донети резултате, већ ће одвлачити токове истраге, али и пажњу јавности коју ће овај "трилер" забавити. После двадесет дана од расписивања тако примамљиве понуде, полиција се не хвали да је дошла до икаквих резултата, напротив ћути и наводно води неку истрагу.

• Како коментаришете Михајловићево "иступање" с именом Љубише Вухе-Чумета?

- Михајловићу не мањкају изговори, ни фантастична обећања и пошто је окружен једном булументом одобрава сваку глупаву идеју. Спомињање имена Чумета заправо нема никакве везе. Он спада у ред оних који се баве извесним бизнис радњама на подручју Сурчина, и своје активности усмерио је ка одређеним пословима након убиства Шијана, који је био један од његових чувара и телохранитеља, јер је Чуме увек био лидер и краљ тог клана.

Сурчинска група сада представља скупицу млађих људи који се напросто баве крађом аутомобила, а то "истрчаванье" Михајловића по мени је директни "пренос" из Министарства унутрашњих послова, исто оно што је из политичких разлога радио Карлеуша када је читао оно што су им у информативним разговорима говорили грађани о убиству Гавриловића. Цитирао је Секеља који је у цео случај упао као с Марса, и умешао Кошћуничину жену која везе нема с тим, а у целој Гавриловићевој "сатници" тог дана "изоставио" његов разговор са сином Јовице Станишића, иначе пилотом Станка Суботића. Зашто нису Вука Станишића питали где

- Довео сам Ђинђићу Јапанце из фирме "Итоџи" који су донели шест стотина милиона долара да инвестирају у Југославију. Кад их је Ђинђић врло фино и културно са Обрадовићем примио, јер Јапанци су одмах донели 150 милиона, послати су код министара за енергетику, телекомуникације, за хидроелектране, где су им на захтев Јапанаца да им покажу пројекте одговорили да их немају. "Склонили" су их "ови" из СПС-а, одговорили су Јапанцима, због чега су они онако збуњени отишли и уложили паре у румунски део Ђердапске хидроелектране.

• Да ли су стварно "мањкали" пројекти или су ти послови "резервисани" за неке друге "улагаче"?

- Јапанци су на тај састанак дошли веома припремљени, хтели су чак иgratis да нам изграде тунел од 26 километара. Али су одмах напоменули, ако су за те пројекте заинтересоване "фирме" из Европе, они се у то не би "мешали". Према томе, Јапанцу је било јасније него мени да ту већ постоји нека "тапија".

Иста је ситуација била и са Путином, кад се из Крања спустио у Београд. Питао је Владу и премијера зашто не позивају Русе да учествују у процесу приватизације, на шта им је одговорено да Руси немају довољно пара за кредитирање. Путин им је одговорио да Руси не долазе са кредитима, већ несесерима пуним зелених долара. Међутим, Руси су отпали, у цементаре се "уводе" Французи, у цигаре Американци, и све по приватним "везама".

је "отишао" Гавриловић, и што је уопште "свраћао".

• Прича се да сурчинску мафију

тресе "грознаца", да су погасили мобилне телефоне и посклањали се у "пацовске" канале?

- "Тресу" им се гаће. Па њих јуре од покојног Баце, Соколовића, Стојиљковића, Станишића и Радета Марковића.

Том клану се придаје исувише велики значај, и мислим да постоји једна струја у полицији која покушава да пребаци на њих цели органозовани криминал и мафију у земљи, да би се истрага одвукла од циља.

• Како се схвата Михајловићев (по први пут) свртавање Станка Суботића у кругове криминала?

- Михајловић ће због тога имати доста проблема са "неким" из своје коалиције. Тај Суботић добија судске спорове по Црној Гори, ево сад је тужио и Шешеља. За мене је тај Суботић једна потпу-

но безначајна особа, осим ако се иза његовог имена не крије неко други. Чињеница да његовим авионом пилотира син Јовице Станишића ипак много говори. Очито је да се српска политичка сцена и српска Влада много "ломи" око Станка Суботића и да ће, вероватно, он бити тај преко кога ће се и сломити.

Највећу осетљивост показује премијер Ђинђић коме се на помен Суботића диже коса на глави, а Ђукановић, кад му се помене Суботић, тужи целу Европу, спреман је да иде и до Уједињених нација, да тужи и Кофи Анана. Ексклузивно откривам да се спрема једна најновија афера против Суботића у вези увоза нафте која се, кажу, обавља преко Суботићевих фирми. Обрни, окрени стално се сусрећемо с тим Станком Суботићем, и ја сам врло забринут за његову "судбину".

• Коштуничино "негодовање" на криминал "крунисан" Гавриловићевим убиством, са Ђинђићем је окончано "компромисом".

- Између Коштунице и Ђинђића нема никаквих компромиса, већ политичких намешталки, сад се ломе вратови. Коштуница се замера што је задржао старе структуре власти, оне који су пристали да играју по новим правилима.

Питање да ли ће финансијска олигархија и магнати из бившег режима, криминалци коју су аванзовали у бизнисмене, ући у нове полуге власти сад је потпуно јасно. Постоји и једно тумачење да је читава афера око Гавриловића и Суботића део договора Коштунице и Ђинђића, како би се одвукла пажња јавности од проблема у којима се Србија налази. По оној римској, уместо хлеба дајте им забаве и игара.

Србијом сада доминира Ђинђић, и тврдим да Михајловић у полицији данас нема никаквих "ингеренција". Предлогу Вука Обрадовића да се као стручњаци вратимо и реактивирамо у службу Марко Ницовић и ја, нико се на седници Владе није успротивио осим Ђинђића, а после два дана против Обрадовића се повела хајка.

• Између Коштунице и Ђинђића кажете нема примирја. Колико ће се још понављати Коштуничино "пуј пије не важи"?

- Никада није било већег унутраш-

њег обавештајног рата него сада. Странке се толико шпијунирају, и свакој је у интересу да види ко се с ким састаје, све се то ради приватно. Пристиже ми низ захтева, од разних странака, да проверим да ли се прислушкују и шта раде супротне стране, тако да је завладала једна болест у Србији. Сви лидери у страху од расцепа и оног што се догодило Социјалдемократији, уз своју формирају још пет странака. Сведоци смо једног таквог расцепа који се тренутно дешава у ЦДС-у, расколу између Перишића и Вуксановића.

• Кад смо код тога, Обрадовић је поднео тужбу против Батића за злоупотребу положаја?

- Орлић је на волшебан начин дошао до странке. Тужио је, са Омеровићем, Вука Обрадовића и мене, тако да ће то бити јако лепо суђење. Толико ћемо докумената изнети, па сумњам да ће они уопште после моћи да уђу у Скупштину, јер ће отићи право у ЦЗ. Народ ће видети шта је радио Мехо Омеровић или, рецимо, Светомир Лаловић, иначе секретар Комисије за испитивање екстрапрофита, за кога сам доставио службену информацију Влади да је багателисао, бадио под сто преко 150 предмета. Дакле, није отварао писма да види шта му унесрећени, осиромашени људи пишу.

Орлић, двострука личност и колекционар порнографија, који је изигравао заштитника, признао је Вуку пре два да-

на, у телефонском разговору, да су га "притегли" и да не зна како ће да се извуче. Ко иза тога стоји, видеће се... Јавност је можда уочила да је премијер Ђинђић, за ово време колико је на власти, проводио у скупштинској сали десет сати једино када је Обрадовића требало смени. То довољно говори.

• За убиство Гавриловића, Тијанић, али и други, оптужују Мијатовића и ДБ?

- Мијатовић је потпуно безначајна личност у ДБ, послушник Станишића. И као што је Станишић држао Радета Марковића у једној канцеларији која није имала прозоре и врата, тако је и Раде Марковић, када је дошао на власт, склонио све припаднике ДБ-а између осталих и Горана Петровића. Оптуживати Мијатовића, који је апсолутно неспособан да организује тако нешто, бесмислено је. Тијанић га је прозвао пошто не зна ни једног другог "удбаша", али Мијатовић је човек који се плаши сопствене сенке.

У ДБ-у су сви неспособни, и зато сам још 6. октобра написао Коштуници да га треба расформирати. Југославија је једина земља на свету која нема службу за заштиту уставног поретка која би деловала кад финансијска олигархија, мафија нападне економски систем земље, а може га само финансијски рушити. А ова служба ДБ је већ стављена у функцију појединих партија, јер ако начелник те службе држи састанке у седишту ДС-а, јасно је колико је сати. Коштуница је једини председник државе који иза себе нема обавештајну и тајну службу која би радила за потребе земље.

• Демантујете да је за Станишићем и његовим сином расписана потерница?

- Гавриловића је својевремено примио и Чедо Јовановић, али Чеду нико не пита где му је службена белешка, и шта су том приликом разговарали. "Гавриловић нам је рекао да се склонимо из Београда, јер ће нас убити", само је још један од "бисера" глупости Чедо Јовановића. Јер, ако је Гавриловић знао да се Ђинђићу и Чеди спрема смрт, мало је вероватно да није могао да "наслути" своје убиство. Тако да је то још један "гаф" из Чединог арсенала. Чедо нема белешке из којих би проникли зашто га је Гавриловић посетио, и поставља се питање ко је тада кога упозорио и запретио.

- Да, али ако Србија жели обрачун са криминалом мора да започне од оног ко га је први посејао. Према томе, главни креатор криминала и његове спреге с влашћу је Станишић са групом својих сарадника. У сваком убиству у Србији, с једне и друге стране, појављује се полиција. Узмите за пример убиство Аркана. За убиством још не постоји потерница, мислим да је сада у Бачкој Паланци, где се уосталом налази и Михаљ Кертес, они су школски другари и станују кућа до куће.

Био сам шеф кабинета кад је Брацика дошао у Савезни СУП. Некада је радио као матроз на броду, од када датира и његово познанство са Дафином Милановић, с чијим мужем је заједно радио. Касније је завршио партијску школу за социјалне раднике, а његово прво велико ухлебљење био је Савезни СУП. Кад је дошао гурали смо његову изанђалу "ладу", да би после само неколико месеци он и његове две кћерке возили ципове. Ангажован је као помоћник Петру Грачанину, на лукаво место за материјално-финансијска пословање.

Задатак је био да сву имовину савезне полиције пребацимо у Србију, што се врло успешно урадило. Ту су корени раскола црногорске и србијанске полиције, јер је Станишић као налогодавац гледао да се црногорски кадрови изолују од Београда. Лично сам слушао кад је казао како у Београду никада више неће деловати ниједна полиција осим србијанске.

Пола својих акција радио сам са Црногорцима. Кад једног дана Станишић и Кертес мени кажу: "Боже, склони сву документацију о специјалним акцијама у којима си учествовао (значи "чишћење" шиптарских и усташких банди), кад дође до распада, да Црногорци то не узму". Кад сам склонио сву ту документацију, ухапсе ме под оптужбом да сам "односе материјал" Савезног СУП-а. У то време Црна Гора инсистира да узме Министарство унутрашњих послова, и покојни Павле Булатовић долази за министра. Црна Гора жели јаку савезну службу, која има развијене прислушне апарате, којима је могла да прислушкује 40.000 људи у Београду. Станишић није мутав; да њему Црногорци "слушају" шта се ради по Београду. Министарство је "хитно" морало бити предато Соколовићу, а покојни Булатовић постављен је за министра одбране. Тако да су за распад савезне полиције Станишић и Србија једини кривци, а поента је што и сам Станишић вуче корене из Црне Горе.

Мој последњи оперативни састанак као савезног полицајца био је у Титограду. Седео је Вук Бојовић, и још неки, када сам им рекао да се ништа не чуде што ће до Бјелог Поља да им дођу немачки агенти. А ми смо такве јурили по Берлину. Кад смо отишли на ручак, Црногорци ми кажу: "Месецима шаљемо у Београд депешу за једним криминалцем, они нам не одговарају, шта је то Боже"? Дођем у Београд код Петра Грачанина, тад је то радио неки шарлатан Драгиша Ристивојевић. "Немој то да споми-

Разуме се у телиће

- Ово је једина земља на свету која има пет министара унутрашњих послова. Ђинђића као премијера, Михајловића, Перишића који је потпредседник Владе за националну безбедност, имала је Вука Обрадовића у чијој је надлежности био део тих послова, и војну полицију. А сви су се окомили на једног Душана Михајловића, који, како ми изгледа, од свега најбоље познаје како се продају телићи по Србији.

њеш да те не чују", каже ми. "Зашто", питам га. "Такво је наређење Станишића", каже, „нема Црногорцима никакве вести."

• **Батићев одлазак на ауто-рели у Мађарску приписује се његовом сусрету са Станком Суботићем. Где се Цане данас налази?**

- Стицајем околности, до Батића су седели неки моји агенти. Док су стазом "врждали" аутомобили, позвали су ме и казали да се до њих управо налази Батић. Био је, кажу, у друштву једне у јавности мање експониране даме, управнице мушког затвора у Сремској Митровици, Оливере Јелкић. Једу кроасане и пију црвено вино. Не замерам Батићу ако је у питању љубав, али напомињем да, док Батић прави "излете" по Будимпешти испред Скупштине протестују породице несталих Срба, "металци" и хиљаде гладних.

• **Планирате ли да учествујете у наградној игри Душана Михајловића?**

- Не, наравно, али бих упитао зашто је на овом списку, од стотину убијених, само 22 људи. Зашто на том списку нема Мирослава Бижића, бившег инспектора, начелника одељења СУП-а Београд, или, рецимо, Кларе Мандић. Није поента у оставци Михајловића који нас је "завлачио" месецима оним "сад ћу" и "само што није", већ у оставци комплетне полиције. У Београду већ има кладионица с питањем "ко је следећи".

Најгоре земље, попут оних јужноамеричких су оне у којима убијају новинаре. Јасни су ми обрачуни подземља, али не и убиства новинара, мислим притом

на јадног Пантића чије се име нигде више и не помиње. То је класични облик организованог тероризма, који је извршио неки припадник параполицијских снага, зовем их "пси рата", ко је имао логистичку подршку и знао да ће га, кад убије Пантића, пред зградом чекати кола, тај се сада налази негде у иностранству, или Републици Српској. Фото роботу, с којим је изашла полиција, личи 2.000 криминалаца, или двадесет хиљада људи, и та наводна истраживања МУП-а и

Михајловића немају никаквог смисла.

Каква је то служба, питам, која за шест месеци истраге не може да уђе у траг починиоца. Злочин над новинаром који је писао о мафији у малом месту, чији пишци високо сежу, огледало је МУП-а и Душана Михајловића. Нико, међутим, није стао иза свих тих убиства или отмице Стамболића, па очито да иза тога стоји "нешто" парадржавно. Страх ме је да у земљи имамо један паралелни систем, а да тога нисмо ни свесни.

• **Назире ли се крај "кокотерији" мафије и полиције, или је то данас једно?**

- Какав крај. Постоји тесна веза између полиције и организованог криминала. Али, не можете упоређивати наше јајаре са правом италијанском мафијом. То је једна господствена групација, јер убиства која се овде почине за месец тамо имате за десет година. Криминалце овде треба извлачити из токова нафте, дувана, бизниса и послова. Нека се држе проституције, коцке и дроге. Тако је у свим земљама, и полиција, и држава онда могу да им се супроставе. Код нас је обрнуто, главне полуге у држави држи мафија, па иако су се притајили, примирели, премаскирали, интересантно је да нису престали да раде своје послове.

Питам се ко данас контролише МУП? Зна се коме министар подноси извештај о законитости рада, али о црним пословима министар неће да подноси извештај о коме ко га контролише. Ако парламент и Скупштина не контролишу министра, онда то што он извештава Владу окачим мачку о реп. Јер, влада му издаје налоге.

ЗА НАРОДНЕ ПАРЕ

- О мени кажу да сам наркоман, убица, педофил. Нећу да трошим своје време на новинаре, нека пишу шта хоће, баш ме брига, изјавио је недавно шеф посланиничке групе ДОС-а, Чедомир Јовановић, додајући да такве приче о њему лансирају његови политички противници, пре свега из Српске радикалне странке

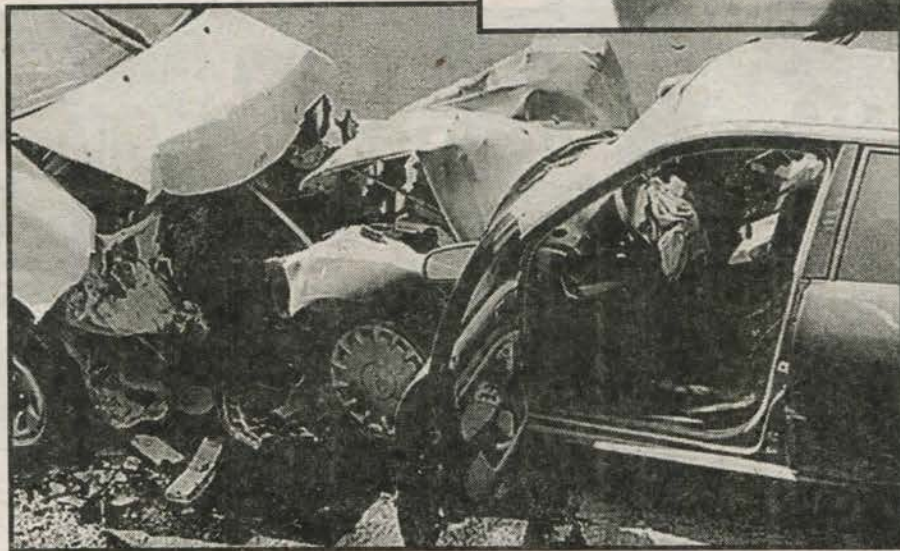
Међутим, највише пажње у јавности изазвала је једна од последњих хаварија високог функционера Демократске странке Чедо Јовановића, када је слупао службени ауто Министарства унутрашњих послова. О случају "Газела" постоји полицијски записник, који је нетрагом нестао из службене документације. У њему је детаљно описано како се ауди Министарства унутрашњих послова, за чијим се воланом налазио Јовановић, сударио са приватним возилом једног Београђанина на укљученом аутопуга код "Газеле", у улици Слободана Пенезића Крцуна. Материјална штета је била велика, а од људи је, како се могло чути, најгоре прошао Јовановићев телохранитељ, који је после тога дуго времена носио "крагну".

У пратњи Јовановићевог аудија, који се кретао аутопутем ка Новом Београду, налазила су се и два ципа, такође власништво Министарства унутрашњих послова. Пошто је оцењено да представља опасност на путу, Јовановићу је додељен службени возач. О његовој безбедности по саобраћај сведоче и новинари који су га неколико пута видели у улози возача. Према њиховим причама, после једног од састанака Председништва ДОС-а у Палати федерације, Јовановић је сео за волан црног аудија, а када је кренуо, многим се учинило да ће од источног до западног дела СИБ-а стићи "пречицом" - кроз зграду.

У фебруару, када је његов цип "мичубиси пајеро" одлетео у ваздух, у Авалској улици у Београду, у саопштењу Министарства унутрашњих послова стоји да је цип власништво Чедо Јовановића, што је он негирао.

Само у последњих годину и по дана званично је регистровано десетак мањих или већих инцидената на путевима, у којима су актери били политичари и функционери ДОС-а. Неколико несрећа имало је и трагични епилог.

Иначе, премијер Ђинђић на својим "пословним дестинацијама" најрађе користи авион. Тако је недавно у интервјуу једном швајцарском листу обећао да се више неће возити летилицом Станка Суботића Цанета, али није обећао да ће се возити аутомобилом Управе за заједничке послове. Љиљана Зобеница не може да каже коме припада тамносиви блиндирани ауди А8, у којем се вози председник српске владе, али она тврди да он не припада возном парку за који је она надлежна. Реч је о аутомобилу који је регистрован на Демократску странку и који је Ђинђић користио као председник партије, али га је затим заменио мањим аудијем А6 новосадске регистрације, који је, како је својевремено изјављивао, позајмио од пријатеља.

На питање да ли прави прекршај тиме што од Београда до Ниша стиже за 1 сат и 17 минута, како се недавно похвалио, савезни министар полиције, Зоран Живковић, цинично је одговорио да за његове прекршаје нису надлежне новине, него "полиција".

НАРОДУ СЕ ЖУРИ

И док је ДОС најављивао расправу о Влади, Карла дел Понте је протутњала кроз Београд, и издала нове задатке Србији, па ће се Хаг поново појавити као веома убојито средство у политичким обрачунима

Може се претпоставити да ће ДОС сазвати нову седницу Председништва да би пресудио да ли је Веселин Шљиванчанин више припадник Војске Југославије (надлежност Коштунице) или је више грађанин Србије (надлежност Ђинђића), пошто још неко са хелидрома Института за безбедност полети пут Тузле, а Коштуница "не буде обавештен".

Наравно, у таквим условима, када ДОС не може да ухвати ни сопствени реп и када почиње сам да ствара више проблема него што може да их реши, надобудно је говорити и о реформама које, узгред, још нису сишле са папира, као и о стварању правне државе које, узгред, неће бити док је ДОС-оваца. А то ће потрајати све док народ не нагрне на улице.

Сви у ДОС-у истовремено се припремају за изборе, али се истовремено сви из петних жила упињу да их ускоро не буде. Није проблематична та разроконост колико она успорава ферментацију не само у ДОС, већ и на политичкој сцени уопште. Иако Ђинђић у интервјуу грчком "Елефтоертипији" изборе везује за црногорску одлуку о останку или одласку из заједничке државе, па би да их одложи на јесен 2002. године, избори ће бити у најскорије време, кад народ "пукне" због свега онога што су се надали, а нису добили. Знају то и у Демократској странци, па су се растрчали по Србији за случај да им се власт "омакне" већ с јесени.

Ђинђић настоји да око себе окупи сву ДОС-овску сирочад, од Владана Баћића до Михајловића, а колико ће му они помоћи својим рејлингом код гласача живи били па видели.

МЕДИЈИ У МИШИЈУ РУПУ СМЕНЕ И ПРЕТЊЕ

◀ *Интервју:
Владан Динкић
и Срђан Ђурић*

*ДОС-овске
дијломаџе шџијуни
и џелефонџије*

◀ **ЕКСКЛУЗИВНО!**
*Њушкају и
џрислушкују*

*"Аминаши" џред
дел Понџеовом*

ЧОВИЋ МИ ЈЕ ПРЕТИО

Колумниста и власник "Сведока", Владан Динић, кога још од смрти покојног Лаиновића нису "дрмусали" судски позивари и тужбе, нашао се ових дана на оптуженичкој клупи због објављене фотографије. Одштетни захтев извесног господина Бербера од 15.000 марака, истина, суд је одбио, али је тужба штампе и новина због неовлашћеног објављивања једне "регуларне" фотографије, по речима Динића, преседан југословенског новинарства

Објавите, рецимо, фотографију са концерта Здравка Чолића где има сто хиљада људи, и свих сто хиљада вас тужи - каже Динић, уз новински карикир, иначе извитопереног стања у медијима. Као из оне "Окреће се", неки би рекли "и то се догађа",

али, срећом, донета је ослабађајућа пресуда и спречен медијски галиматијас да се све објављено нађе под удар закона.

• И Човић вам је недавно претио?

- Да, после текста у "Сведоку", који је обзнанио формирање терористичких банди на југу, хитно је сазвана конференција за штампу у Бујановцу. Позивајући се на своје

функције потпредседника Владе, координатора за Косово и, додао бих, председника Управног одбора "Трепче", рекао је да ће поднети кривичну пријаву против "Сведока" због "ширења" лажних вести, што су сви режимски медији помпезно и пажљиво пренели. Међутим, уместо "тужбе" којом је замахнуо, имали смо нешто спектакуларније, јер је после два месеца Човић на конференцији за штампу "признао" "деловање" терористичких банди Прешева, Бујановца и Медвеђе.

Латио сам се пера, наравно, али да сам мало злонамернији могао сам да пресавијем и табак и тужим га због обмањивања јавности. Такође, ни-

је ми јасно зашто је Човићу требало три месеца да бије пуг чак до Вашингтона да би се о томе информисао, кад је тим бандама могао да се позабави раније, на основу текста из новина. Утолико пре што је у времену док је био опозиција, сарадња Човића и "Сведока" била веома коректна.

• Кад смо код новина и власти, у припреми је Закон о информисању?

- Нажалост, нисам имао прилике да говорим на округлом столу Медија центра, јер сам за састанак који се одржавао у десет ујутру добио позив тог дана у тринаест часова. Али сам на неким телевизијама имао прилике да се осврнем и кажем да је "платформа" тог закона, који је дао НУНС, приватни предлог људи који нису написали ни писмо мачи. Бојим се да се НУНС окитио ингеренцијама које нема, а да је закон о информисању преко потребан, јер у медијима влада хаос и безаконје.

Критиковали смо Шешелев закон када се новинарима пресуђивало за пет минута. Међутим, укидањем тог закона многи новинари су преузели улогу "преког суда". Оптужују се људи из прет-

PRESS - CENTAR
BUJANOVAC
2001

ходног режима, међу којима има и оних који су много забрљали и који треба да стану пред лице правде. Али, то не даје за право новинарима да унапред пресуђују, као у случају Жељка Симића. Филм Мише Грофа, на коме се "види" или не види шта је радио, јер "мањкају" тојски записи, заувек је етикетирао Симића. А онда се опет појављују новине које са неким "ексклузивним правом" преносе те видео записе.

У овој земљи је могуће да медији раде за ДБ и обрнуто, а како функционише та спрега новине и полиције, остаће упамћено по "сликама" Милошевићевог "испраћаја" које су, захваљујући "Недељном телеграфу" обишле свет, али и књизи Блануше, који је, кад су га тужили Милошевићеви адвокати, оговорио: "Кад ДБ може да продаје фотографије, могу и ја да пишем књиге". То је довољни показатељ у каквом се медијском хаосу налазимо.

• Да ли је "Сведок" сада једини опозициони лист у Србији?

- Недавно је, уочи састанка ДОС-а, група ојађених чланова породице несталих са Косова напала лидере ДОС-а. Било је жестоких туча, псовки и гурања, звиждуцима су пропраћени Ђинђић, Човић, Коштуница, а Веселинов као први који је налетео, остао је без сакоа.

Тада је "наступила" полиција и спречила даљи инцидент, а ниједна од свих ТВ станица које сам те ноћи пратио, није то објавила.

Кад је реч о штампи и афери "Национал", мислим да је вешто пребачена логта, јер само луд човек може да мисли да се у Хрватској дуван не шверцује.

• "Телеграф" је писао да су Хрвати

лансирали "дуван" због донаторске конференције?

- Пустите "Телеграф", он је добро обавештен, вероватно им је тако рекао Станко Суботић. Суштина је у светском дуванском лобију који постоји од памтивека, и биће га и после Ђукановића и Ђинђића. Очито је да хрватска творница "духана" "Ровињ", која се рекламира на свим нашим телевизијама (а баш бих волео да се Нишка дуванска индустрија рекламира на Хрватској) има јако упориште на овим просторима. То што је Чанак довео "Ровињ" да у Новом Саду гради фабрику, управо то потврђује. Фабрику прави и Веља Илић, таква једна већ је прорадила у Параћину, а у Нишу постојећу већ дограђују. Мислим да ће ова земља да "пуши" цела, да не кажем да сви ми на крају "попушимо".

А већ кад смо код хрватских "звезда" и новина, истакао бих и то да се хрватска штампа апсолутно слободно продаје свуда Југославији, док Министарство информисања Хрватске забрањује српској штампи да одлази тамо, јер се, кажу, "нису се стекли услови". Не знам шта ми овде изигравамо, у сваком случају сматрам да би Југославија морала да забрани увоз хрватске штампе, све док наша код њих не добије исти третман.

Мој колега Миливоје Глишић предложен је за амбасадора у Аустралији. Господин Стојан Церовић, иначе из "Времена", Фулбрајтов стипендист, предложен је за амбасадора за САД. Оваква најезда новинара у дипломатију говори или да је наша дипломатија потпуно полудела, или су новинари схватили да од новинарства нема вајде. Ту је и Бисерка Матић, амбасадор у Македонији, Диклић звани Баћко у Паризу, а Михајло Ковач амбасадор у Бечу. То је доказ да у овој земљи новинар не може да буде свако, али амбасадор може.

ПОД ПАЛИЦОМ БИНЂИЋА

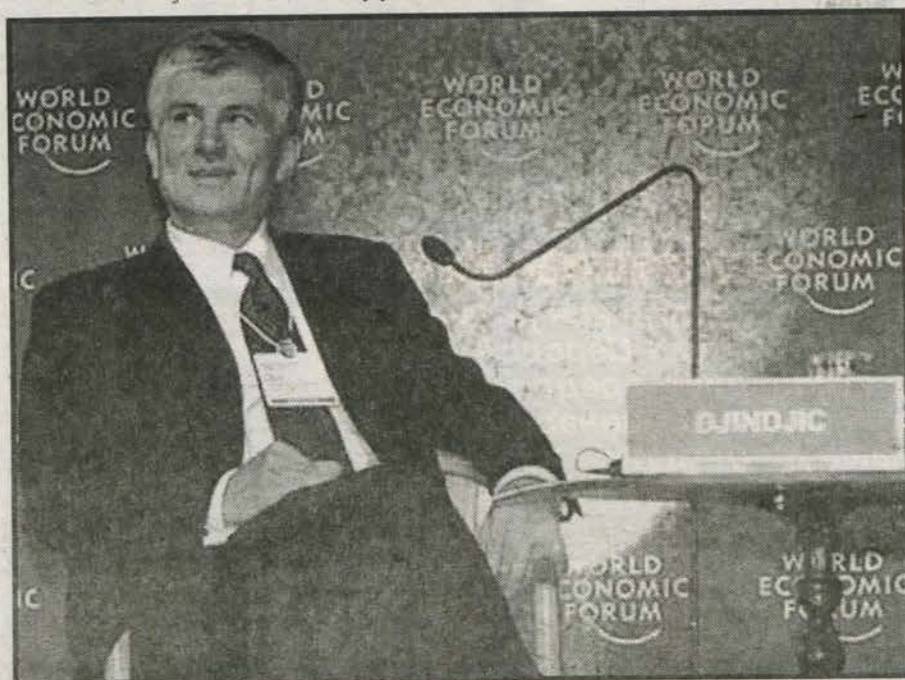
- Притисци су почели још од дана када сам 19. фебруара дошао на БК ТВ, а гађане су две тачке - једна је власник телевизије, а друга сам ја, главни и одговорни уредник - каже, сада већ бивши, главни и одговорни уредник Телевизије "Браћа Карић", Срђан Ђурић, који је био принуђен да после притисака на власника ове телевизије поднесе отказ. Његово место заузео је Миломир Марић, кућни пријатељ породице премијера Ђинђића и уредник месечника "Профил"

Почетком октобра, на састанку са власником Богољубом Карићем дао сам оставку на место главног и одговорног уредника БК ТВ и, истовремено, отказ.

Не бих се изјашњавао да ли су у пи-

тању позиви из Бироа за комуникације и не знам где су тачно запослени ти људи "њима блиски", али тврдим да је реч о класичној игри, јер је БК ТВ део једног великог система. Чим начнете неку те-

му, јаве се ти људи који кажу - уколико наставите, тај и тај део компаније ће испаштати... Наводно, нисмо пратили активности одређених људи из Републичке владе, па смо тенденциозни и слично.

Не бих наводио имена, јер немам материјалне доказе за своју тврдњу и моли би да ме туже. А то задовољство не желим да им приуштим.

Али, најчешће су били телефонски позиви, "пријатељски" интонирани, у форми "добронамерних савета" или сугестија како да пласирамо неку вест или да неку вест пређупимо "у име општег добра". Многе весте су биле спорне. На пример, преношење критичких ставова на рачун рада Владе Србије. То

притисци су се појачавали сразмерно расту гледаности Телевизије.

О притисцима на власника Богољуба Карића знам посредно, оно што ми је он причао. Он се налази у једној веома незавидној ситуацији и знам да је, с

једне стране, био приморан да повуче овај потез. Ипак, мислим да је направио грешку. Притисци из тог, како се сада каже, "центра моћи", нису водили томе да он уместо мене постави баш човека који нема никакве везе са теле-

визијским новинарством само да би преко његових пријатељских веза добио бодове код власти. Сад та страна, због које је и постављен тај човек, мора да се брани како нема ништа са тим, па претпостављам и да ће финансијски притисци због тога бити јачи да би то доказала.

Тог 5. октобра увече позвани смо на састанак уредник Информативног програма БК ТВ, Иван Радовановић, и ја. Карић нам је предочио да ће због ситуације у којој се налази цела кућа морати да направи неке рокаде на челу Телевизије. Нисам желео да се одмах истрчавам, већ смо Иван и ја оставили могућност да се нешто промени.

Нас тројица смо још једном разговарали сутрадан, у суботу. У недељу смо се чули телефоном, али о томе нисмо разговарали, и ја и даље ништа дефинитивно нисам знао. Али, оно што ми је сметало, било је то што сам добијао позиве од колега из других редакција који су боље од мене знали шта ће се са мном догодити.

Већ у петак понуђено ми је место директора Телевизије БК, али се ја нисам изјашњавао, јер нисам мислио да је у питању коначна одлука. После смо Богољуб Карић и ја имали разговор "у четири ока", у којем сам сазнао да је нови главни и одговорни уредник прихватио тај посао. Мене једино боли то што креће нова програмска шема БК ТВ која је моје ауторско дело, а на промоцији те шеме седео је нови главни и одговорни уредник.

Не познајем природу односа Ђинђића и Карића, па не знам да ли после ове моје смене Богољуб још нешто дугује Зорану Ђинђићу.

Влада која не воли критике

СВИ У ДИПЛОМАТЕ

Цео ДОС-ов дипломатски кор именован је по партијској линији, јер им је кадровска база, када је у питању српска интелигенција, врло танка - каже, алудирајући на опозив Милана Ст. Протића и још неколицине досовских представника, некад најмлађи дипломата СР Југославије, Владимир Кршљанин

С а ретким изузецима, нико од њих није се истакао у својој професији, нити уме да се сналази у дипломатији. Зато нам се дешавају и ружне и смешне ствари, које никако нису у интересу државе. Они нити знају с ким, ни како треба да разговарају. Странци их зато уопште не примају, или их примају с подсмехом, и не придају им никакав значај, а Запад је управо то хтео. Када сте чули или видели да је неко од њих нешто корисно урадио за Југославију?

То што ДОС ради у дипломатији, не ради ниједна земља у свету. У Британији, на пример, само професионалци могу да иду у дипломатију, и само је Маргарет Тачер направила изузетак када је за амбасадора у Вашингтон послала свог човека од поверења, али је и он после шест месеци враћен у земљу. У југословенској дипломатији владала је равнотежа, у смислу да је било нешто више професионалаца него именованих политичких представника и истакнутих јавних личности, а чак су и они по вокацији били дипломате, као, на пример, Иво Андрић, Јован Дучић и Милан Ракић.

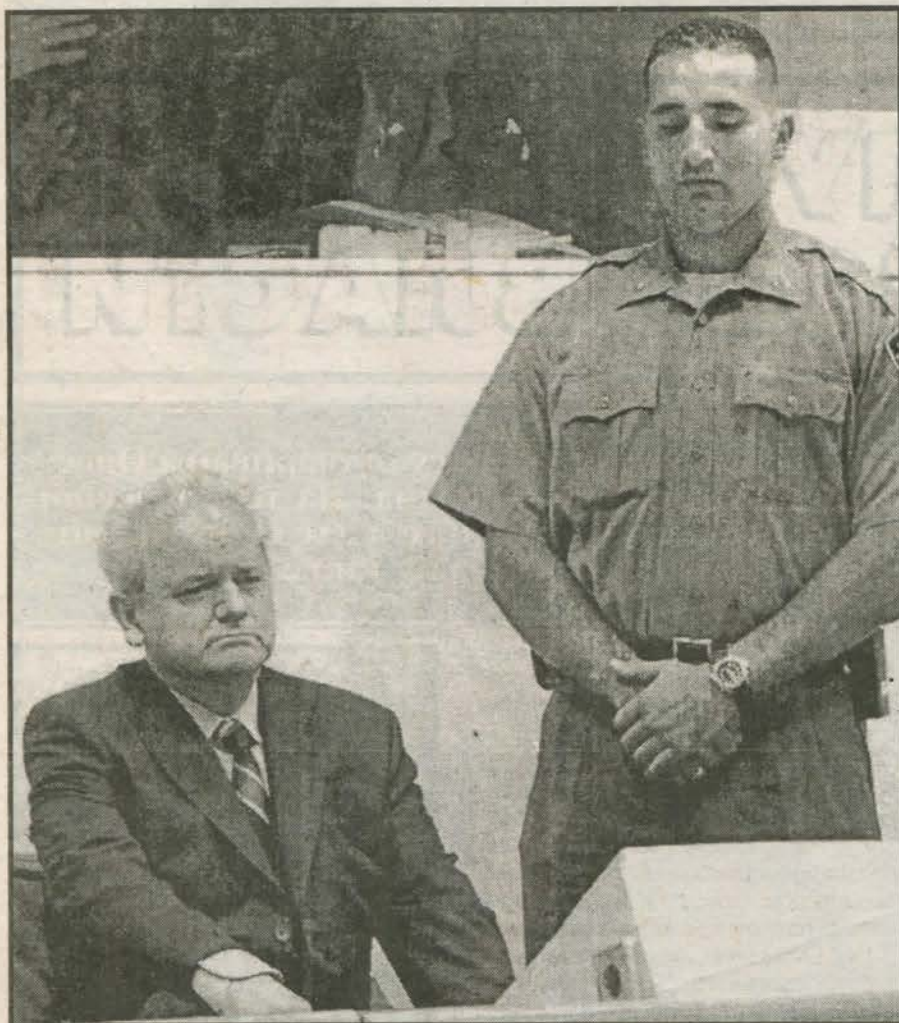
Раније је постојала дипломатска академија, на којој су сваке године десетине младих кадрова, изабраних по строгим критеријумима, оспособљавани на високом нивоу. Шансу су им одузели неки млади "отпораци", и људи са искуством рада у бутику. Као сарадници досових амбасадора, они одмах одлазе у иностранство.

Уосталом, зар чињеница да је Свилановићев помоћник Александра Јоксимовић, професор солфеџа, не говори довољно. Бисерка Матић отишла је у Македонију само зато што не зна ниједан

језик. Не знам како ће тамо разговарати са странцима и, на пример, америчким амбасадором.

И на другим најосетљивијим местима су људи без искуства и способности да носе одговорност за развој дипломатских односа. У Грчкој је Душан Батаковић, који је постао чувен по пријемима за престолонаследника, али се показало да су Грци врло осетљиви када је реч о монархији. Још је познатији по теревенкама, за које је у свега неколико месе-

ци потрошио пара колико неки амбасадори у више година.

Из свега произлази да ти људи служе једино идеји да наша земља постане велико "ништа" у међународним односима. Чуо сам да је за амбасадора у Бугарску отишао човек који је радио на телефонској централни у СМПП, а за амбасадора у Уједињеним нацијама, што је најцењеније место у дипломатији, отишао је извесни Шаховић, човек који је раније био аташе у СМПП-у. То је као када неко са места потпоручника дође на место генерала.

Протић уопште није изузетак, као што се то покушавало пласирати у јавности. Протић је само парадигма наше садашње дипломатије, један арогантан и некомпетентан тип.

Његово дивљење америчкој политици је његова главна препорука. Не могу да коментаришем да ли су га Американци изабрали за амбасадора, али је вероватно да су га они и опозвали, с обзиром да Америка доноси све најважније одлуке у нашој земљи, односно доноси их Монтомери, који је, нажалост, главна власт у Југославији - у овом часу. Протић је на неки начин сувице штрчао, иако се трудио да чини оно што је Американцима мило. Али, у том чињењу није био довољно ефикасан у заштити

америчких интереса. Уосталом, готово ниједан наш амбасадор данас се не бави заштитом националних интереса своје земље.

Отмица и предаја Милошевића је, као вишегодишњег шефа државе, случај без преседана у међународном праву и пракси, и може имати врло тешке формалне и материјалне последице за земљу. Још горе од тога је што се у многим пријатељским земљама наша влада и дипломатија суочавају са презиром после чина који говори о продаји националног суверенитета за ситан новац, а који, пре свега, иде у џепове оних који су одго-

ворни за отмицу.

Ситуација коју сада имамо тешко може да се пореди са било којом другом у српској историји. Ово је ствар издаје. И ДОС и Коштуница највише гласова зарадили су критикујући НАТО и Хапски трибунал, а сада, пуштањем проласка НАТО трупа кроз нашу земљу, започињу процес трајне окупације. Испорука Милошевића Хагу представља најгубље гажење Устава и националног суверенитета. Упркос инструкцијама из СМПП, Милан Ст. Протић је одбио да бившем државном тужиоцу САД, Ремзију Кларку, одобри визу која би му омогућила да у Београд стигне на Видовдан ујутру.

Сада сваки шпијун може да добије визу за СР Југославију, а Протић је "превидео" да је Кларк у време агресије чак два пута долазио у Југославију, да би свету објаснио како смо изложени невиђеном терору НАТО алијансе. Зато је одлучио да у Београд пође без визе, са намером да власт извргне руглу ако му не дозволи улазак у земљу.

Визу је добио после сат и по чекања на београдском аеродрому, али је закаснио за посао због којег је дошао. Милошевић је у међувремену испоручен Хагу, а Протић је очигледно све то знао.

Шпијуни и странци

- Од доласка ДОС-а на власт, СР Југославија међу дипломатама има и стране држављане, што је у дипломатији незамисливо и недопустиво. Саветник југословенске амбасаде у Отави је човек из наше дијаспоре, који има канадско држављанство, а његова супруга ради у Министарству одбране Канаде. Исто тако, имамо случај да је на рад у југословенску амбасаду у Норвешкој послат човек који је пре тога радио у норвешкој амбасади у Београду.

ПРИСЛУШКИВАЊЕ -ХИТ НОВЕ ВЛАСТИ

Србија је, по мишљењу аналитичара, на прагу остваривања Орвелових предвиђања о свеукупној контроли грађана. На то у највећој мери указују управо они који су на власти. Они се жале на незаконито и противуставно понашање "неких" који издају такве налоге

Више пута је јасно и гласно саветник Коштунице рекао, а и неки страначки прваци, да је његов кабинет озвучен и да се прислушкују и снимају сви разговори. Споља, наравно. Та тврдња више пута је конкретизована у "случају Гавриловић".

Обрен Јоксимовић, министар здравља у оставци у Влади Србије, је директан: "Мој разговор са Коштуницом у његовом кабинету је прислушкиван". Јоксимовић, такође, тврди да је и његов кабинет у Републичкој влади озвучен, да се прислушкују сви телефонски разговори из Владе, као и да је његов приватни телефон, како фиксни, тако и мобилни, под сталном контролом.

Веља Илић, лидер Нове Србије, више пута је оптужио "тамо неке" да је "озвучен", да га прислушкују у општини и у стану, да га стално прате неки људи, и да су пред његовом кућом непозната лица у црним луксузним аутомобилима. О томе, како каже Илић, обавестио је шефа српске полиције Душана Михајловића (што је овај и признао), "али никакве вајде, ништа се није променило, напротив, све се то појачало".

Вук Обрадовић, лидер Социјалдемократије, наглашава: "Свакодневно ме прате, прислушкују, прете". Он тврди да му је, док је био потпредседник Владе, кабинет био озвучен и будно се пратило његово кретање.

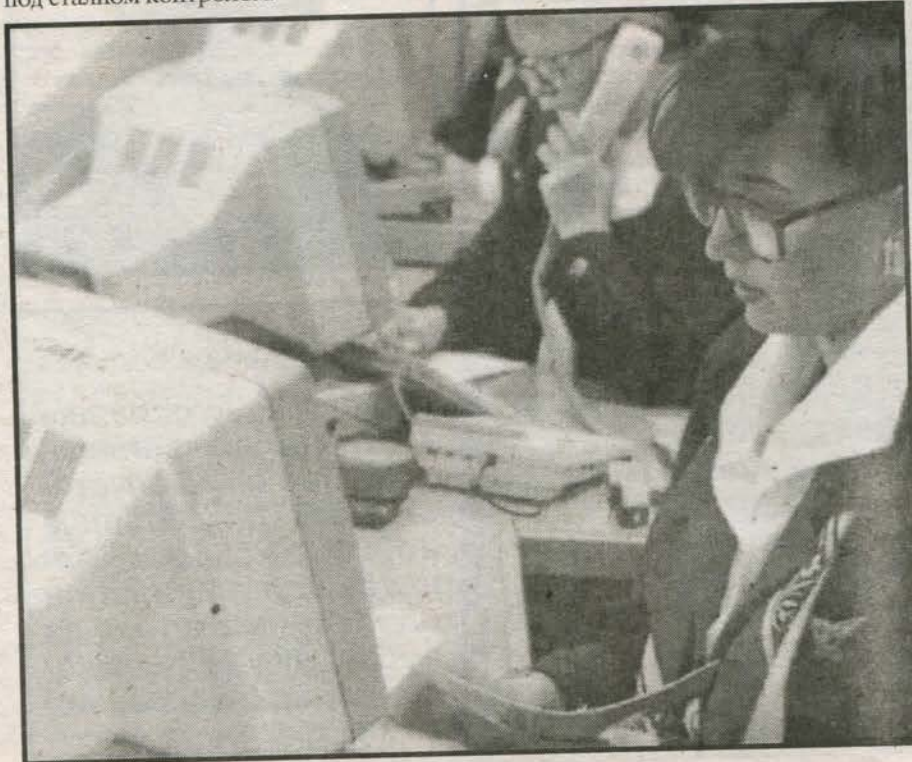
Слободан Вуксановић, потпредседник Покрета за демократску Србију,

такође тврди да га прате, прислушкују и прете.

Обрен Јоксимовић тврди да су покушали да га ликвидирају инсценирањем саобраћајног удеса. "Пресекли су ми каблове на службеном возилу, који повећују волан и кочioni систем. Обавестио сам Владу, нису реаговали, обавестио сам тужиоца, а од њега, после осам месеци, добио сам одговор да је утврђено да је тачно то на шта сам указао, али да нема основе за покретање кривичне пријаве". Он даље каже да добија претње да ће бити убијен ако се не смири.

Слободану Вуксановићу прете "ликвидацијом" и траже од њега да се исели из Србије. Да уз све то поменемо и Вук

Наравно, не прате се и прислушкују само људи из власти. Опозиција, такође!

Томислав Николић каже да се њему, др Шешељу и мушком делу врха странке прети ликвидацијом, а свима су телефони под звучном присмотром. Слично је са СПС, ССЈ, СПО и другим значајним странкама које нису у актуелној власти. Сазнали смо да се прислушкују и многи новинари, па и целе редакције које не пишу по жељи "моћне стране".

Душан Михајловић, шеф српске полиције, недавно се пожалио: "Немамо довољно полицајаца". Колико јуче, Србију су тадашњи опозиционари, а садашњи позиционари, проглашавали полицијском државом, јер има, говорили су, превише полиције. Сада се жале да их немају довољно!

Изгледа да је сваки Србин на одређен начин "озвучен". Орвел је прекрио небо Србије!

Драшковића, лидера СПО, коме хоће да уклоне старе прислушне уређаје, али само ако он није у стану. "Хоће да инсталирају нове, савременије", каже Драшковић.

ЗИМА БЕЗ ГАСА И СТРУЈЕ

Недавно је, као строго поверљива, у јавност процурела порука достављена највишим функционерима, о захлађењу односа Светске банке и Југославије. Као прилог достављен је извод из имејла југословенског представника у ММФ-у, С. Антића, 10. октобра ове године господину Лабусу, где стоји: "Светска банка сматра да треба "успорити" рад са Југославијом због сукоба у ДОС-у, нарочито између Коштунице и Ђинђића, и стварања партијске државе"

Запад је схватио поенту - ДОС-овци се свађају, народ трпи, а партијска држава поново успоставља. Запад зна да Србија нема домаћи-на, и како се тумачи у високим западним круговима, Ђинђићу не треба председник Србије, већ фиктивна личност како би он харао земљом. А легализам који се овде на сва звона прокламује, Запад такође доводи под знак питања, јер се тамо где београдским властодршцима одговара задржава противправно стање, о чему најбоље сведочи статус Милана Милутиновића.

FRK NO. : 000000

Oct. 10 2001 01:36PM P1

САВЕЗНА РЕПУБЛИКА ЈУГОСЛАВИЈА
САВЕЗНА ВЛАДА
Потпредседник
Мирољуб Лабус
ЈБЕ. 578/01
10.10.2001.

DOTURITI ŠEFLI
STO PRE

SHELLE

BITNO

Poštovani,

U prilogu dostavljamo kratak osvrt našeg predstavnika u MMF-u u vezi sa daljom saradnjom SRJ i Svetske banke. Molimo da shvatite ozbiljnost dostavljene informacije i Vaše buduće političke aktivnosti uskladite sa istom.

S poštovanjem,

Miroslav Labus

DOSTAVLJENO:

Vojislav Koštunica, predsednik SRJ
Zoran Đinđić, premijer R Srbije
Goran Svilanović, ministar
Božidar Đelić, ministar
Mladen Dinkić, guverner NBI
Dušan Mihajlović, ministar
Žarko Korać, potpredsednik
Vladan Batić, ministar
Velimir Ilić, predsednik Nove Srbije
Dragoljub Mićunović, predsednik Veća građana
Nebojša Čović, potpredsednik
Nenad Čanak, predsednik Skupštine Vojvodine
Jožef Kasa, potpredsednik
Razim Ljajić, ministar
Mile Isakov, potpredsednik Skupštine Vojvodine
Mornčilo Perišić, potpredsednik
Dragan Veselinov, ministar
Mornčilo Trnjković, predsednik koordinacionog tela za KiM

- Појавила се, кажу, у касапници кобасица од шеве, птице шеве, оне што лети и цвркуће. Људи навалили да купују, а један пита газду да ли је то стварно од шеве. Каже - јесте. Али, шева је мала. Па добро, газда признаје да је додао и коњско месо у размери 1:1, једна шева - један коњ, изјавио је духовито о нараслом броју присталица ДСС-а лидер коалиције Војводина, Ненад Чанак.

Izvod iz e-mail-a g. S. Antića od 10.10.2001.

"Nešto nepovoljnije su nezvanične vesti iz WB. Pojavljuju se stavovi kod staff-a WB da treba usporiti rad na Jugoslaviji. Koliko sam mogao da saznam razlozi su dvojaki. Prvi se tiče stalnih vesti o sukobima u DOS-u, naročito između dva glavna lidera, uz nejasnu situaciju sa Federacijom. Drugi razlog je u njihovim shvatanjima da se opet pravi partijska država. I na kraju neki ministri u Vladi Srbije ne nalaze vremena da prime ljude iz WB, što nam nepotrebno donosi loš imidž."

Провалио их Запад - ништа од пара

Парафразирајући тумачење Запада, да се Коштуница и Ђинђић не би нашли на једном брвну, у Србији функционису две владе, у којима спољну политику и војску држи Коштуница, а полицију и привреду Ђинђић, што није по вољи страних инвеститора, и само по себи довољан разлог да останемо без обећаних пара и подршке ММФ-а. То практично значи да ћемо и ову зиму, захваљујући новоизабраној "власти", дочекати у мраку, без донација и могућности увоза гаса и струје.

Ако је оно 5. октобра прошле године била револуција, оно што се дешавало тада је контрареволуција, чује се и у редовима ДОС-а. ДСС, тада странчица са пар хиљада чланова, овог тренутка, по сопственим тврдњама, има 230.000 присталица. То је, како сликовито каже Ненад Чанак, прича о кобасици од шеве.

- Појавила се, кажу, у касапници кобасица од шеве, птице шеве, оне што лети и цвркуће. Људи навалили да купују, а један пита газду да ли је то стварно од шеве. Каже - јесте. Али, шева је мала. Па добро, газда признаје да је додао и коњско месо у размери 1:1, једна шева - један коњ, изјавио је духовито о нараслом броју присталица ДСС-а лидер коалиције Војводина, Ненад Чанак.

То би уједно била "генеза" бирачког тела ДСС-а које је имала и сада, по сопственим тврдњама, окупља преко 200 хиљада чланова. Ипак, мало је вероватно да 223.000 чланова, које по нарученим истраживањима ДСС окупља, требало толико година да схвате да је ДСС права странка. Очито је да је 223.000 превртача и прелетача прешло у ДСС да би под њеним окриљем радили исто што и пре.

НЕ УМЕ ДА КАЖЕ - НЕ

рил Морел. Он је потврдио сумњу Трибунала да се Караџић и Младић повремено налазе на територији Србије. Младић и Караџић су зато били разлог да дел Понтеова захтева од Ђинђића помоћ при њиховом хапшењу. Њој се са тим хапшењима веома жури, тим пре што расположиве информације говоре да се двојица најтраженијих оптуженика крију на планинским теренима источне Босне, које ће ускоро да завеје снег и који ће све до пролећа бити тешко проходни за потере.

- Младића би било могуће ухапсити, после чега би тајно био пребачен у Босну, како би се овдашњој јавности пласирало да је ухапшен тамо. Зато је Ђинђић био наводно изненађен када је дел Понтеова јавно поменула обавезу Владе Србије да ухапси Младића. Пошто је схватила да је "прелетела", Карла дел Понте се кориговала дан касније у Сарајеву тврдећи да се у Београду само распитивала о Младићу. Какав ће тон према Београду бити даље, вероватно ће се знати већ ове јесени, када пут Шевенингена крену први Срби.

Хашки трибунал једина је међународна институција која Србију и Републику Српску третира као интегралну територију. Наравно, разлози нису политички, него прагматични, тако да ће Ђинђић наставити са изручењима југословенских држављана, али и затворити границу према Републици Српској за тамошње хашке оптуженике који измичу потерама СФОР-а бежећи у Србију. Ђинђић је на себе оберучке прихватио и обавезу да, осим што је изручио Милошевића, "погура" оптужницу против бившег југословенског председника.

СФОР-у је тешко да ухапси Караџића и Младића, јер они повремено долазе у Босну и ту кратко борава, рекао је у Сарајеву портпарол мултинационалних снага у БиХ Да-

СКАНДАЛОЗНО

"ДИМ, ПРАХ И ПОЛЕН"

*Аџак на Србе
џред изборе*

*Јавна џајна:
Висока џолиџика
и албанска мафија*

*Коло сређе
се окређе*

*Код "Ладена"
нема "мрдања"*

БЕЛИ ПРАХ И "ЦРНИ" ПОСЛОВИ

- Допремао сам југословенској војсци податке о УЧКа, њиховим положајима - полигонима где су их обучавали Американци, што и данас чине у Ропотову код Косовске Каменице. И као што су током рата у Авганистану "припремали" Бин Ладена против Руса, па им сада враћа, Американци су "тренирали" и Харидинају, Чекуа и Тачија, каже наш саговорник, узгред напомињући да утицај Тачија као мафијаша који примењује силу све више нестаје

За разлику од њега и Харидинаје, који покушавају да насилно остваре своје циљеве. Ругова је интелигентнији али и опаснији, јер користи дипломатију и он ће им, тврдим, остварити Албанију какву желе. Зацртали су карту: Тирана, Приштина, Тетово, у чему ће им помоћи Американци који неће одустати од Балкана, јер им је, у пролазу до Балтика, интерес да Прешевску долину припоје Куманову. Тачи, иначе, свој политички рејтинг највише дугује Олбрајтовој с којом је био у веома "блиским" односима. Више пута су се састајали у скопском "Интерконтиненталу", тако да осим пара од албанске мафије које пристижу Амери-

- Прошлог месеца Махмут Бакали ми је у шали рекао: "Ускоро ћемо ми тенковима у Београд". Питам - како? "У Србији ће на јесен бити велики немири, а ми ћемо у америчким униформама кренути да их смирујемо". Бакали је, притом, мислио да ће у Србији немири бити инсценирани циљно, да је србијанска Влада у договору са НАТО-ом, да грозничаво диже цене и свесно призива народ да се лати кукe и мотике.

- Плаћени су да исеку грану на којој седе, јер имају добре одступнице на Западу. Сам Ђинђић има фирму и кућу Немачкој и кућу на Флориди, тумаче у обавештеним албанским круговима.

Црна Гора је главна магистрала и оружја из Вогошћа код Сарајева, које ондашњи кријумчар Мирсад Бакрић допрема Косову. Он снабдева и Нови Пазар, где је недавно формирана "Ханцар" дивизија, која већ држи прст на окидачу. У план за Рашку област уцртани су: Нови Пазар, Тутин, Сјеница, Рашка, Лепосавић, као и Беране, Плав, Гусиње, Мурина, који су на нишану Ханцар дивизије, о чему не извештавају српски медији, али ни Расим Љајић.

А кад смо већ код Љајића, веће од "Гавра-Гњилане" је складиште наркотика у Великом Трновцу, где из Владе једино он има приступа. Тамо се преко Албаније допрема дрога из Турске, па чак и Колумбије, и под будним оком Америке отпрема "даље" према Западу. Осим фабрике, у Великом Трновцу се налази и болница од 600 квадрата у чијим се лабораторијама, између осталог, прерађује дрога. Из Драча је скоро отишла за Лондон тона и по кокаина, а слична испорука, у конзервама рибе, недавно је кренула пут Шпаније, који је открила њихова полиција.

Кад је реч о Србији, као највећи дилер за југ помиње се полубрат савезног министра полиције Зорана Живковића, па ти послови, како се чује у албанским мафијашким круговима, у односу на претходни режим данас функционису несметано. Американци убирају кај-

- Улцињ је почео масовно да се распродаје. Овог пролећа, да би пребио неке дугове, Ђукановић је продао и један хотел у Улцињу за 450.000 марака, а знам да једном новопазарском трговцу фармерица дугује пола милиона марака, које је узео 1995. и још му није вратио.

канцима, може се рећи да је Косово и преко кревета освојено.

Да је с њом био у вези, ни сам Тачи није крио, о чему говоре и његове тадашње посете Америци. Повезао их је албански милионер из Италије, бивши муж Ане Оксе, Пацоли Беџет, који је уочи бомбардовања Југославије Јељциној кћерки "сунуо" лову, о чему су тада писале новине. Авион за одлазак у Рамбује Тачију шаљу Американци, где је "пало" и његово прво познанство са Олбрајтовом.

Беџети је у Приштини саградио дворца, у Русији има и фабрику оружја, а са Буљаром Букошијем главни је албански лобиста у Америци. За разлику од своје браће који се баве дрогом, Тачи се држи цигара, које из фабрике у Арачинову у Црну Гору иду преко Скадарског језера глисерима, а једно време и преко Бенерал Јанковића. Сећам се још 1994, кад су отпочели ти послови. На граници се заустављају "пуни" "Велтрансови" камиони из Македоније, а возач полицијцу каже: "Хоћеш ли посао-паре, или да те нема". Иако се у Македонији ратује, послови из Арачинова и даље цветају, глисерима, преко Албаније од Драча до Улциња, и опет отвореним прелазом на Бенерал Јанковић. У то су умешани УНМИК и КФОР, који, једно напред, друго позади, прате сваки камион.

Американци ће да бомбардују Авганистан. Али ни муџахедини неће седети скрштених руку, дићи ће у ваздух и минирати целу Европу и Америку. Осим Кувајта, Пакистана и можда Јордана, дићи ће се цео муслимански свет, имајући на уму и Албанце, које за ислам везују много трајнији циљеви од тренутних интереса са Америком.

мак од свих мафијашких послова, укључујући рекете ових на Косову, као и приходе Албанаца у иностранству, па су њихови трошкови на Косову, чак и изградња "Бондстила", финансирани албанским парама.

Истраживања нашег неименованог извора тичала су се и судбине несталих Срба. По његовим речима, у затворима на Косову и у Албанији данас има 760 Срба, од чега су 420 у Албанији.

- Логори са Србима постоје у Куксу, Тирани, Бајрамцију, Триполи. Приватни затвори на Косову, у групама од по осам-десет Срба налазе се у Косовској Митровици, Врелу код Истока (затвор држи начелник Истока Насер Сатри, који је некад пуцао у Бабовића, бившег инспектора Глоговца). Затим, код Глоговца постоји више затвора (држи их Баки Бајрами, Цема Ђокици). Србе у Дреници држи бивши полицајац Енвер Краснићи, затим Малишево код Гњилана, Цацгуље код Суве Реке које држи Имер Имери, а главни командант је Даут Харидинаје, рођени брат Харидинаја. Заточени Срби, преобучени у УЧК,

налазе се и у бившој касарни "Девет Југовића", и некадашњем "Дунав осигурању" у Приштини, данас приватној кухи-затвору Рамуса Харидинаја.

Главни за све затворе на Косову, уместо брата Агима Чекуа, сада је Даут Харидинаје, који је убио Лешија. Затвор држи и Зилни Суља из Подујева, близу Бачванског језера. У Албанији Срба има у руднику магнезијума код Кукса, у чијој се близини, на само 3-4 километра, налази један мањи амерички аеродром за слетање апача. Хакеруп је најпре негирао, потом признао Човићу да Срба има "приватно" код Гњилана, па опет, пошто му је речено да завеже језик, ућутао. Колико знам, Албанци нису тражили паре за њихово ослобађање, шанса да се некако дође до тих људи неом ипак не иде у прилог, "крати" се пут, и сваки покушај "размене" до кога је могло доћи свесно је био стопиран.

Да се "нестали" пронађу, мислим да ником, осим Коштуници и Павковићу, није било у интересу. УНМИК се "вади" да нема право да се меша у територију

Албаније, али лаже, јер из Призрена преко Врбнице нон-стоп прелазе у Кукс. За УНМИК и КФОР нема границе. Тврдим да се нестали др Томановић налази у америчкој бази Бондстил, где на седамсто хектара има пет капија, од Сојева, Танкосића, Садовине, Каменоглава. За његову изградњу из Македоније је дневно пристизало по 500 камиона шљунка и песка, а укопана је на дубини од осамдесет метара. Од досоваца је у Бондстил једино улазио Налић када је довео Флору Бровину, пошто је после његових преговора са Албанцима Бровина пуштена за милион марака.

Албанци су и раније "истаравали", али доласком нове власти масовно се "пуцтају", тако да је од 1.700, колико их је било, данас у српским затворима остало само 204. Павле и Коштуница нису требали да позивају овај народ на изборе, то је још једна игра међународне заједнице, као Кумановски споразум, подршка Албанцима у стварању државе. Мада Ругова ужива највеће поверење, ако Срби изостану, избори ће им пропасти.

- Када је Србија слала за неразвијено Косово, Карићи су, још док су били музички оркестар, добили кредит од Махмута Бакалија у износу од милион марака. Тачније, од Бакалија га је узела Богољубова снаха Хана, која је одлично певала, боље од њихове сестре Оливере. Отворили су после у Пећи фабрику за пољопривредне алатке, крампове, раонике и мотике.

Србија је давала капом и шаком за Косово, и доста од тих пара ишло је преко Карића, јер их је Милошевић имао у виду као привредну полугу Косова, да се што више људи запосли да би тамо остало. Међутим, Карићи су отишли у Београд да би се преко Ибарског Колашина вратили тамо где се врти највећа пара. Преко "Мобтела" сада поново праве круг до Косова.

ИЗМЕЂУ ОПСТАНКА И СМРТИ

Ја се регистровати нећу, зато што мислим да је то почетак изборног процеса на Косову и Метохији, на коме Срби, због познатих разлога, не могу учествовати, каже потпредседник ДСС-а и народни посланик Марко Јакшић

- Упркос свакодневним апелима државног врха Србије и Савезне Републике Југославије, председника Коштунице и патријарха српског господина Павла, упућеним интерно расељеним Србима са Косова и Метохије и Србима који су остали да живе у јужној покрајини, да приступе процесу регистрације, сада је готово извесно да Срби неће изаћи на изборе.

На питање како коментарише чињеницу да се његов став разликује од става председника његове странке и шефа југословенске државе, Коштунице, Марко Јакшић је о овим изборима недавно изјавио:

- Упркос апела Коштунице, ја то нећу урадити, јер сматрам да се овде ради о голем опстанку Срба на Косову. Колико год да нас се региструје, 50 или 500 хиљада, то неће променити нити ситуацију у косовском парламенту, нити стање на терену. Мислим да на Косову Срби и Албанци могу да живе само једни поред других, а не једни са другима, а ово што се Србима нуди кроз регистрацију и будуће изборе је загрљај смрти.

ЧОВИЋ НИТ' ГОВОРИ, НИТ' "РОМОРИ"

Сукоб на релацији Ђинђић-Коштуница био је протеклих два месеца, по убиству Гавриловића, на тачки кључања. Пресудан у њиховом "обрачу-ну" био је ресор полиције који је, по речима аналитичара, одређивао хоће ли се у гласачку трку ући раније него што су се и надали грађани Србије

Кад је ДСС, приписујући јој корупцију и криминал, повукла своје ministre из Владе, разумело се да је ова странка "укачила" како се с том алом ваља борити, па се, осим „повлачења“, од Коштунице очекивало и низ конкретнијих потеза. Показало се, међутим, да ће две стране настојати још мало да „продолжавају“, тако да је Ђинђић на „фору“, за кратко, успео да „прегрми“ и овај јаз. Плашећи се да му већ гори под ноктима, латио се као последњег адута "Времена". Ожустрини његове предизборне кампање, говори и то што је за само неколико дана обишао сјасет градова, од Крушеваца, Милановца, Зајечара, Ваљева, Ужица.

Иако ДС, по речима многих, једва да би премашио цензус од 0,5 посто гласова, Ђинђић се држи "проверене" методологије, и у предстојећем дербију "натеже" једначинама, освајањем на "терену" неопходних гласова. Коштуница, пак, охрабрен шпекулацијама и "диригованим" истраживањима по којима ДСС располаже са 25 одсто бирачких гласова, настоји да у свој атар "преведе" и неке "сателит" партије, тренутно на подједнакој раздаљини(?) од њега и Ђинђића. Најпре је предложио Човићу да са својом Демократском алтернативом "иступи" на чело "трећег" блока, зашта ће га по добијању избора (како се нада) наградити местом премијера. Колико је Човића та понуда "разгалила", толико га је помисао

да Ђинђићу окрене леђа "заледила" да, по речима "очевидца", још није успео да "прозбори".

По Коштунициној "пројекцији" у такозваном "трећем" блоку требало би да се нађу партије левог крила, дакле Мићуновић, Свилановић, Кораћ, као и Социјалдемократија, уједно са Обрадовићем и Орлићем. Али, Грађанском савезу, иако је Свилановић недавно оптужио Ђинђића за корупцију и криминал, коалиција са Човићем, кажу, не пада на памет.

- Можда је Ђинђић корумпиран више, али је Човић корумпиран дуже, изјавио је скоро један од Свилановићевих заменика, алудирајући на Човићеву "прошлост".

Политбиро ДСС-а

Ђинђић је на састанку Председништва ДОС-а оптужио Свилановића да је Коштунићин адвокат. Али, када је за "лојалност" Коштунићи (паљењем аутомобила) "опоменут" Слободан Вуксановић, "Свилени" се кажу "грицнуо" за језик:

- Влада у овом тренутку има подршку Грађанског савеза, изјавио је Свилановић, порекавши тако претходно изречене оптужбе Влади поводом корупције, демантујући чак и то да ће се као један од лидера наћи на листи "трећег" блока.

Иначе, питање шефа полиције, око кога се дуго „већало“ међу ДОС-овцима, и једно од камена спотицања у постизборним договорима, наизглед је изгубило на својој актуелности. Онима који верују да ДСС није одустао од ове идеје, помињање Налићевог имена у контексту стварања паралелне тајне

полиције, само је ишло на руку. Поводом тога огласио се и сам Михајловић, директно оптужујући Коштуницу за стварање паралелне полиције у држави. Разлог те Михајловићеве жестине упућени тумаче "слатким лимуном и киселим грождем".

По логици "нит' лук јели, нит' лук мирисали", ДСС мирне душе можда тврдити да не сноси одговорност за овакав рад Владе, јер су били "танко" заступљени. Ако је по било чему запамћен Обрен Јоксимовић, онда је по томе што је на сва уста, током свог мандата, тражио њену смену.

Процењујући да су му много веће шансе са Коштуницом него Ђинђићем, Михајловић се недавно одлучио на "излет", и покушао да промени табор. Али, од таквог окрета који би и слона заљуљао, од Коштунице је добио само "педалу".

Тако ће, по речима аналитичара, нова ескалација сукоба између Коштунице и Ђинђића бити иницијална капсила скорашњих избора. По слову закона и овог на терену очекују се у наредних 3 до 6 месеци. С обзиром да се публици и статистима може учинити да Коштуница нешто "пали", а Ђинђић „гаси“, остаје питање ко ће од њих двојице повући прст на окидачу.

СКУПЉИ "ТЕРМИН" ОД ЖИВОТА

Ма колико био жесток, револт чланова породица несталих по ко-совским и албанским логорима "не допире" ни до београдске "скупштине" а камоли до Хекерупа и Дел Понтеове. Вишемесечни протест родбине "несталих", за који нико од "званичних" у Београду не хаје, јасно говори да су "нација" и "српство" били само "свирала", "коска" за грађане

На потврди коју ми је издала Војска Југославије пише да је мој син Саша Коматовић нестало 6. маја 1999. године, на караули Кошаре, територији Косова и Метохије, и до данас га нема међу мртвима ни међу живима, - прича отац Мирослав Коматовић из Крагујевца, после две године "узалудног" обијања прагова.

Тврдог и отпорног какав је, Коматовића не напустила нада да је његов Саша жив, тим пре што је од "надлежних" у Србији сваки поузданији наговештај о судбини његовог сина до сада изостао. У потрази за Сашом, "званично" једним од 1.300 несталих на Косову, Коматовић је у своје, и име "Удружења чланова породица несталих" "закуцао" на вра-

Ћинђић нам је обећао да ће се преко медија објавити списак несталих, али ни то нису могли да ураде. Вероватно је термин на РТС-у скупљи од живота наших синова.

На Косову Албанци данас граде солитере, а Срби су смештени у Грачаницу, логоре, и мишије рупе.

та бројних владиних представника, од палате Федерације до Ђинђићевог кабинета. О његовом двогодишњем ходу по "трњу" и решености "врхушке" у Србији да стане у заштиту "несталних", илустрuje и "дочек" који су им неки од "опозваних" приредили.

- Ишао сам код свих, од команданта батаљона, извесног "Ђурице", до председника Коштунице. Према извештају тог мајора, мој син се као рањен налазио у пећкој болници, на шта сам му одмах саопштио да сам обишао све болнице од Београда до Пећи, и да за мог Сашу нигде нису чули. Обратио сам се после Павковићу који је гостовао на телевизији "Палма", упитавши прима ли родитеље несталних војника. "Како да не", одговорио је усред емисије, на шта смо се ја и отац другог несталог војника из Крагујевца, на заказан термин упутили у Ниш. Павковић је примио родитеља погинулог официра, а кад смо ми дошли на ред, за нас није имао времена, јер је, како су нам одговорили, "управо отпутовао за Београд".

Кад су "досовци" дошли на власт, прво смо се обратили Свилановићу. Питали смо га колико је као министар иностраних послова обишао земаља до тада, и да ли је негде поменуо 1.300 несталних Срба. Гледао нас је немо, као да за то никад није чуо. На питање неколицине присутних са Косова, има ли наде да се врате тамо, Свилановић је, на наше запрепаштање, лактом руке одговорио: "То ћете да сачекате мало".

Мићуновић, који нас је потом примио, признао је да то иде трајавао и да "свет" није расположен да разговара о

томе. Сусрели смо се у марту, током њене посете Београду, и са Карлом дел Понте, и том приликом предали јој списак 1.300 несталних Срба, да би она, како је скорије изјавила, била упозната са нестанком тек "девет" људи.

После митинга пред палатом Федерације примио нас је и Коштуница. Обећао нам је да неће пустити ниједног Албанца из затвора док се не открије судбина 1.300 несталних Срба. Пошто се сутрадан очекивао долазак Хекерупа, саветовао нам је да наставимо с протестом да би под нашим притиском обелоданио судбину несталних. Чекали смо, нас 23-24, али је, као и сва остала "чекања", и то било узалудно, јер нам се, у пролазу до Коштунице, Хекеруп осмехнуо и махнуо, а преко Момчила Трајковића, који нам се тог дана обратио, по први пут "поручио" да на Косову нема "несталних" Срба већ само мртвих. После тог пријема код Коштунице, кад сам се вратио кући, прва вест коју сам на дневнику чуо, била је да је пуштено пет Албанаца из наших затвора.

Ишли смо и код Живковића, који нам је обећао да ће да уговори и да пође са нама на састанак са УНМИК-ом. Чим смо се нашли с оне стране врата, променио је мишљење. Имају они у ДОС-у ваљда пречих послова, хиљаду и триста живота за њих су ситнице. Познавао сам Албанца чији је брат био у пожаревачком затвору до доласка ДОС-а. Настојао је да пронађе мог сина, али је одустао од тога када су досовци ослободили његовог брата. Тако да су се од нове власти у Србији овајдили само Шиптари, јер је из "ђаковачке" групе само

до сада пуштено 145 Алабанаца, а многи су пуштани и из митровачког затвора, аутобусима, ноћу, "извожени" ка југу. Иако смо хтели да насилно пробијемо скупштинска врата и прекинемо заседање, у чему нас је спречио кордон милиције, наш протест, кад је пуштена ђаковачка група, није стигао ни до наших посланика. Захтевали смо после тога пријем код Батића, али пошто зна где су у згради Владе "споредна" врата, избегао је да се суочи са нама.

Пошто КФОР и УНМИК имају податке о затворима и радним логорима на Косову и Албанији, спремамо се на блокаду пута Србија - Косово на Мердару, док нам не доставе списак живих. Мердаре је иначе главни правац за комплетан грађевински материјал и прехранбену робу за Албанце. Само за четири сата блокаде пута, када смо недавно били у Грачаници, на Мердарима је прошло стотинак крцатих камиона и шлепера. Ко се у Србији данас бави и богати тим уносним пословима, не знамо?

АМЕРИЧКА ХАРАНГА

За Србе из Врбовца највећу опасност представљају Албанци из оближњих католичких села, нарочито они из села Стубал, у коме су живели и Хрвати, али су се и они иселили.

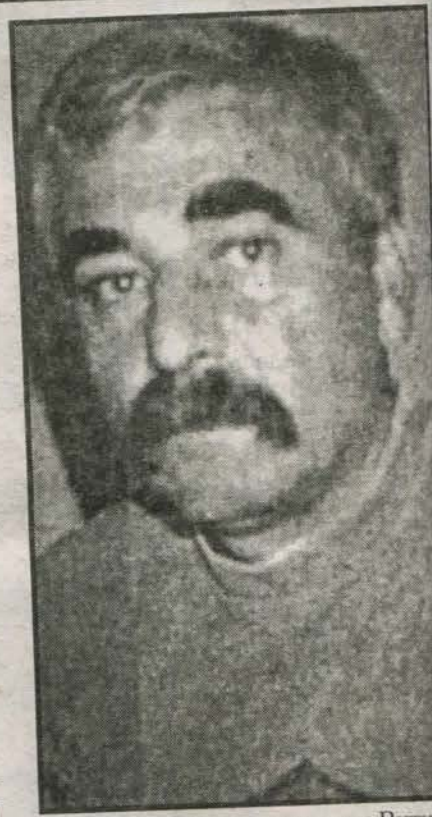
Што се тиче контаката мештана и америчких војника, смештених у порти цркве у Врбовцу, која је ограђена бодљикавом жицом, и има и нема, а обострана нетрпељивост кулминирала је 2. августа ове године, на светог Илију.

Американци су на самом улазу у цркву претресали вернике, па чак и децу. Дошло је до сукоба између локалног свештеника Драгана Којића и припадника КФОР-а, који су детекторима све обилазили "из разлога безбедности".

Жестока препирка између локалног свештеника и једног црнца, који је изгледа нешто и опсовао, умало није довела до одговора Срба, а тај одговор су демонстрације. До њих долази у тежим случајевима и увек онда када се догоди убиство. Тада наоружани вилама и секирама сви становници села, укључујући жене и децу, излазе на барикаде. Онда почињу преговори пуни мучног натезања, који се увек заврше компромисом и договором који се не поштује.

Међутим, Срби у Врбовцу са Американцима из КФОР-а имају и других невоља. Златану Трајковићу КФОР је једну њиву, под изговором да је земљиште минирано, целу оградио жутом траком. Шта је у питању Трајковић још не зна, али је, по свим индицијама, неко од локалних Албанаца бадио око на ту њиву и намерава да је купи.

Онолико колико смеју да се крећу по селу, толико Срби у Врбовцу раде и пољопривреду. Међутим, изгледа да су Американци одлучили да праве хелиодром баш у најужем језгру села, па су им одузели дванаест хектара земље и то оне која је тренутно обрадива. Био је то нови повод за демонстрације, али оне нису дале резултата. Американци већ увелико раде, скинули су један слој земље и насипају камен читав метар дебљине. Американци одговарају да земљу не одузимају трајно, већ на привремено коришћење. Наравно, земља засута каменом више није за обраду, а све се завршило на обећању да ће власници имања добити посао када хелиодром буде завршен. Српска имања су, не зна се за шта, зау-

зета и у селу Бинач поред саме Витине.

Убиство седамнаестогодишњег Саша Дођића, преводиоца код КФОР-а. Срби узимају као драстичан пример дискриминације која се спроводи према њим. Усред Витине, у Дајић мали. Саша Дођић, иначе избеглица из Зенице, а пореклом из Витине, разговарао је са једним младићем Албанцем. На њих је пуцано из непосредне близине. Једна група америчких војника наводно је кренула за убицом, а друга је пренела Албанца лекарима који су му указали помоћ, и он је преживео. Саша је остао лежи на асфалту пуна два сата. Док се војници вратили из "потере", он искрварио и преминуо.

У самом центру Косовске Витине постоји кафану "Моравска ноћ". Албанци на кафану каче своју заставу и постављају нов назив "Дреница". Српски младићи цепају у комаде албанску заставу и поново улазе у кафану. Настаје страшна туча између Албанаца и Срба. Упорни Албанци су свакога дана стављали нову заставу, а Срби је скидали. Борба око тога ко ће заузети "Моравску ноћ" трајала је све док први Срби нису почели да се пакују и одлазе из Витине. На кафани је остала албанска застава и она се и данас, две године касније, зове "Дреница".

Убиства су одавно постала део косовске свакодневице, па смрт још једног Србина и не представља неку новост. На фудбалском турниру у селу Смирна, на путу Урошевац-Брезовица, пет километара удаљеном од Витине, било је пре извесног времена чак деветоро мртвих Албанаца. Девет жртава, при чему су и убице и жртве Албанци!

Када припадници међународних снага, који се ионако понашају незаинтересовано, "сравне" податак о девет убијених Албанаца у једном дану и на једном месту, са једним убијеним Србином - излази да су Албанци по статистици угроженији од Срба.

Када су у Витини Срби били још у пуном броју, одржавани су врло често заједнички састанци у просторијама месног Дома културе. И док састанак с КФОР-ом траје, чују се бомбе и стиже вест да је у оближњем Новом Селу киднаповано троје Срба. Срби у паници пожурују Американце да интервенишу, да се људи пронађу, а заповедник КФОР-а одговара:

- Зашто се ви уопште узрујавате? Овог момента је у Њујорку, Паризу, Лондону киднаповано на десетине људи, па се нико око тога не узбуђује.

Беспомоћни и препуштени себи. Срби су, када им ништа друго није преостало, "остали мирни", а затим је почело нагло иселјавање.

- Зашто се ви уопште узрујавате? Овог момента је у Њујорку, Паризу, Лондону киднаповано на десетине људи, па се нико око тога не узбуђује.

ПОД БАРУТОМ

Ако македонски парламент одбије да се промени Устав, тада ће се пажња САД, НАТО и шиптарских терориста задржати на њој. Ако се све реши онако како је већ договорено, великоалбанска неман ће се окренути Црној Гори и југу Србије - криза ће онда бити пресељена, сматра војнополитички коментарот Милован Дреџун

Иако нејака, за разлику од режима у Србији, Македонија у парламенту одбија ултиматум САД, НАТО и терориста, покушавајући да спречи стварање двојезичне федерације. То би био први корак ка отцепљењу "Илириде" и њеном припајању "Републици Косово", односно "Великој Албанији".

Развој догађаја у малој и нејакој Македонији, која је с пуно наде своју судбину предала Американцима и НАТО-у у руке, наивно верујући да ће јој Алијанса бити добра заштита од великоалбанске авети, пресудно ће утицати на то да ли ће и где бити премештена криза.

Да ли ће македонске политичке снаге истрајати и сачувати државу - видеће се. Фарса са "предајом" оружја, већ виђена на Космету и у копненој зони безбедности на југу Србије, понавља се и у

Македонији. Терористичке снаге, које су боље наоружане и бројније од македонске армије, остаће нетакнуте. Ако се њихов и НАТО план реализује, терористи ће и у Македонији врло брзо постати "мултиетнички полицајци", у ствари, албанска мафија.

Иако се у добро обавештеним круговима може сазнати да македонска армија припрема општу офанзиву на терористе (ако се проблем не реши политичким путем) уз "бивше" терористе, а будуће полицајце и НАТО војнике, Македонији и македонском народу се не пише добро. Поготово што планови САД и НАТО сигурно нису да четири до пет хиљада војника буде месец-два у Македонији. Планирано је да десетак хиљада војника Алијансе дугорочно запоседне Македонију, преко чије територије треба да прође нафтовод од Каспијског басена до Јадранског мора, и југ Србије.

Као и на Космету, југу Србије и Македонији, и у Црној Гори све почиње постепено, појединачним акцијама, које се касније интензивирају и појачавају, и уводе нове терористичке снаге. Да се иза албанских брда и планина нешто ваља према Црној Гори, показује и информација да је у словеначку луку Копар допремљено 50 огромних контејнера са америчком војном опремом и 45 хеликоптера. Наводно, та опрема је за снаге Алијансе у Босни.

Морају се зауставити и појединци из досовског режима који клеветама, лажима, дилетантским захтевима и понашањем умањују борбену готовост Војске Југославије.

Међутим, за снаге НАТО у Босни опрема се до сада испоручивала преко Хрватске. Заправо, ради се о припреми снага резерве за други део Балкана, тачније за Црну Гору.

Истовремено, са активирањем кризе у Црној Гори, терористи се припремају за нове акције на југу Србије. Шиптари са територије Медвеђе и Лебана (из села Свирце, Грбавце, Тупале, Веља Глава), који су тренутно на подручју Косовске Каменице, условљавају повратак добијањем потпуне "културне аутономије". Ако се не удовољи њиховом захтеву, "бивши" терористички команданти тзв. ОВПМБ, прете да ће почети терористичке акције са територије Космета на том делу југа Србије.

Имајући у виду да је паралелно са припремама за нове терористичке акције формирана и шиптарска "национална скупштина за источно Косово", јасно је да великоалбански стратеги не одустају од намере да тај део југа Србије припоје "великом Косову". У том смислу посебно је индикативно и опасно понашање КФОР-а, посебно америчких снага на Космету, које се повлаче у базе са административне границе Космета и Србије, а на њихово место долазе УНМИК и "косовске полицијске снаге", односно "косовски заштитни корпус".

Тим потезом отвара се простор за убацивање терориста и наоружања с Космета. У том случају би Војска Југославије, која се налази с друге стране адми-

нистративне границе, била окривљена за евентуалну нову кризу на југу Србије, што би било искоришћено за смене у војном врху, дестабилизацију и разбијање армије, која је једина препрека аме-

ричким плановима да нашу земљу ставе под властити протекторат.

Имајући у виду да Војска Југославије не може да улази у села копнене зоне безбедности, те да се оружје које није предато и "бивши" терористи налазе управо у селима, да у команди Здружених снага безбедности нема представника МУП-а, да се Координационо тело за југ Србије укида, очигледно је да се спрема терен за компромитацију Војске Југославије, доказивање њене "неспособности" и "неопходности" присуства НАТО трупа ако се жели трајан "мир".

Албанци из мешовите албанско-српске делегације, која је недавно боравила у САД, тражили су хитно одржавање избора на југу Србије, али нису пристали да се прво обави попис становништва, јер би се показало да у том делу Србије нема толико Албанаца колико великоалбански сепаратисти тврде да их има. Ако се режим у Србији хитно не пробуди из НАТО сна, из кога се Македонија тако сурово пробудила, и не предузме неопходне мере на пуној безбедносној контроли над копненом зоном безбедности, убрзо ћемо имати нову кризу.

Укидање копнене зоне безбедности уместо прича о сталној "релаксацији", пуна подршка Војсци Југославије уместо измишљања прича о "војном пучу". Морају се зауставити и појединци из досовског режима који клеветама, лажима, дилетантским захтевима и понашањем умањују борбену готовост Војске Југославије.

ОСТВАРИЛИ СМО КОСОВО РЕПУБЛИКУ

Док Ђинђић најављује сусрет са Тачијем, а Човић стално најављује укидање копнене зоне безбедности, Срби и даље беже са Космета

Такозвано радикално крило великоалбанског сепаратистичког покрета, предвођено злочинцима Тачијем, Чекуом и Харадинајем, руководи формирањем армије "републике Косово". С друге стране је "умерена" великоалбанска гарнитура, коју предводе Ругова и Букоши. Они оба вљају политичке припреме за проглашење независности, истовремено водећи битку која ће се одлучити на изборима за превласт с радикалним крилом. Међутим, оба крила имају исти циљ - етнички чисто, независно Косово, коме треба да се припоји "источно Косово" (део југа Србије).

Дошло се до строго чуване тајне великоалбанских сепаратиста, да су Ругова и Букоши далеко од очију јавности, али са знањем НАТО-а, формирали владу будуће "републике Косово". Председник владе, чији ће састав бити обелодањен после косметских избора, треба да буде Букоши. Одрешени су и министри.

На челу министарства трговине (шведца) и туризма је Ахмет Шаља, човек који је пре пет-шест година у Приштини "објашњавао" (позивајући се на књигу једног српског генерала из времена Краљевине Југославије), да је албански етнички простор све до Ниша. Тада је с поносом истицао да је "магистрирао" статистику на илегалном приштинском Економском факултету, и да предаје и на

приштинском и на македонском илегалном албанском универзитету.

Влада Ругове и Букошија треба да буде легализована на изборима. Припреме за проглашење "републике Косово" су у завршној фази. Донет је "Уставни оквир", формирана влада и армија. Такву политику у Америци подржава албански лоби, који предводи конгресмен Елиот Еаглен. Главни координа-

тор великоалбанских сепаратиста и албанског лобија у САД је Џејмс Штајбан, шеф групе за албанско питање у Конгресу.

Албански лобисти се залажу за независност Косова. Саставни део припрема за "републику Косово" је и стварање "албанске националне скупштине" на југу Србије, у коју су ушли и "бивши" терористи. Стварањем те параинституције жели се парирати Београду, и паралелном влашћу успоставити канал сталне комуникације с међународном заједницом.

Најмоћнији међу Шиптарима на југу Србије, човек из сенке, сива еминенција, свакако је Гали Бећири, председник Месне заједнице у Великом Трновцу, о коме смо већ писали. "Бивши" терористи у том делу Србије чекају расплет догађаја у Македонији. Ако се тамо по систему "мало рат, мало мир, па уступици терористима и сепаратистима" оствари циљ, онда ће то исто применити на југу Србије.

Разлога за забринутост да терористи опет на југу Србије не отворе кризу, има на претек. Између осталог, и недавно откривен тајни бункер код Кончуља, који су пронашли припадници МУП-а. У бункеру је била сакривена већа количина наоружања и муниције.

Оно што, наводно, КФОР и НАТО не знају и не кажу у лице међународној заједници, сасуо је нико други до терористички командант Чеку, који је сада на челу Косовског заштитног корпуса, и који је одговоран за невиђене злочине и масакре припадника ОВК над неалбанским живљем. Чеку је изјавио да они стварају своју армију, и да је будућност Косова само независност и ништа друго.

СРБИЈА - ДЕПОНИЈА ЕВРОПЕ

- Ми смо непоткупљиви, нема пара за које бисмо пристали на градњу нуклеарки, одлагање радиоактивног отпада и увоз прљавих технологија у своју земљу. А актуелна власт управо то ради, наглашава Дејан Антић, в.д. председник ЕКОС-а, оптужујући ДОС-овце да су доласком на власт екологију гурнули у суноврат

горчен због нехаја актуелне власти према природним ресурсима и животној средини, а нарочито "бризи" Нове демократије у чијој је надлежности већ дуго низ година екологија, додаје Антић, опасност да

Србија постане депонија европског ђубрета, нарочито радиоактивног отпада и застареле технологије, сваким даном све је већа. Међутим, ДОС-овци свој немар за животну средину, који су доказали укидањем републичког министарства за екологију чим су дошли на власт, оп-

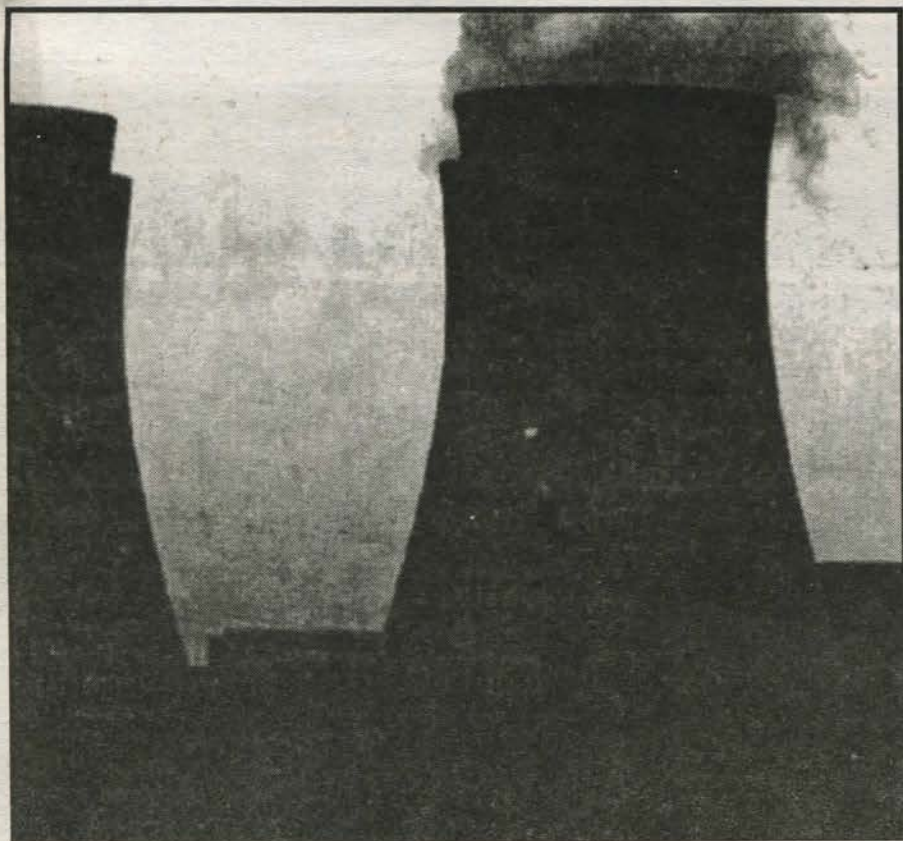

равдавају недостатком пара за еколошке пројекте. Али, народ зна за јадац!

Истински сирочићи су еколошке организације окупљене у Савез под називом ЕКОС, које имају одличне програме, али немају чиме да их реализују. Јер, свим парама из ресора екологије располаже политичко предузеће звано Нова демократија. Тако су и сада од ДОС-а добили ресор екологије у Београду, јер је Радован Драшкић, заменик екс министра екологије Јордана Алексића, а обојица су чланови Нове демократије, први човек екологије у градској влади.

Страшно сам разочаран, а и многи други грађани. Одавно је требало да схватим однос нове власти према екологији, још онда када им је политички блок Унија зелених нудио заједничко учешће на изборима, а ДОС их арогантно одбио. И улазио у коалицију са сваким, осим са "зеленима" који имају најпоштенију политичку опцију. Нажалост, тада нисам успео да препо-

- Ми смо непоткупљиви, нема пара за које бисмо пристали на градњу нуклеарки, одлагање радиоактивног отпада и увоз прљавих технологија у своју земљу. А актуелна власт управо то ради, наглашава Дејан Антић, в.д. председник ЕКОС-а, оптужујући ДОС-овце да су доласком на власт екологију гурнули у суноврат.

знам да више од половине ужег руководства ДОС-а чине бивши Милошевићеви блиски сарадници.

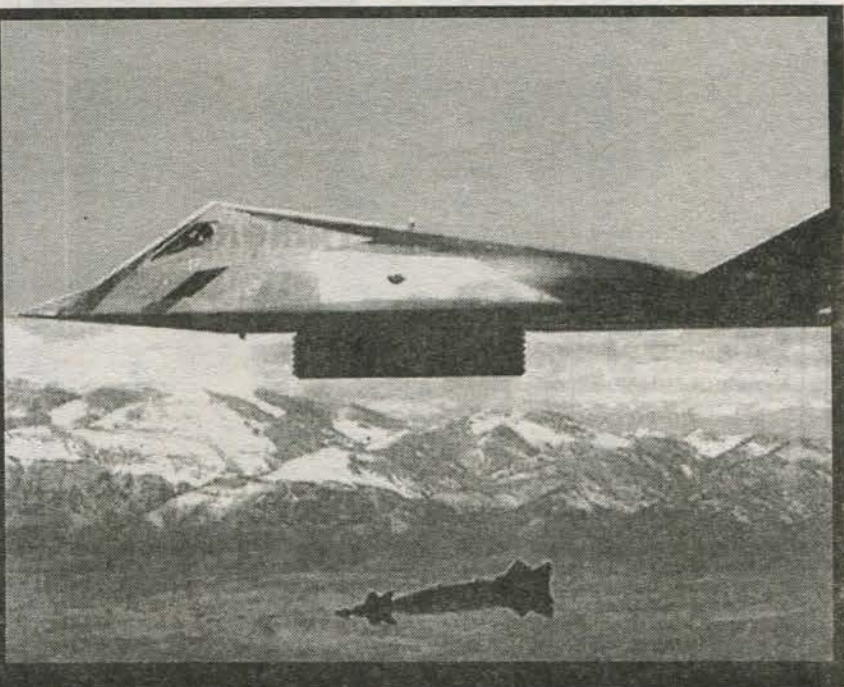
Морам да кажем да је СПС у време санкција ипак издвајао нека средства за еко-пројекте. А ови не дају никоме ништа. За ситне паре су продали Милошевића Хагу, и још тврде да из донација са Запада нема ништа за екологију. Где су, онда, те промене за које смо гласали?

Антић упозорава да је еколошка ситуација у Србији катастрофална, и да ће наша поколења још стотинама година трпети последице бомби са осиромашеним уранијумом и разболевати се од ултраљубичастих зрака које кроз "поцепани" озонски омотач, што је и у свету еколошки проблем број један, изазивају рак коже.

- Према евиденцији главнокомандујућих у НАТО, авиони Северноатлантске алијансе су у рату против Југославије имали више десетина хиљада летова, и то баш на висини од 15.000 метара, где се налази озонски омотач. Сателитски снимци направљени после бомбардовања показују да су у атмосфери над читавим Балканом направљене огромне озонске рупе, а за обнављање озонског омотача, под условом да се више не угрожава, потребно је најмање 50 година.

Нови светски поредак настоји да сва преостала природна богатства стави под своју контролу, јер је и енергије и хране све мање. А ми, уместо да производимо здраву храну на још незагађеној земљи, увозимо прљаве технологије да, на пример, правимо акумулаторе - поручује Андрић.

- Према евиденцији главнокомандујућих у НАТО, авиони Северноатлантске алијансе су у рату против Југославије имали више десетина хиљада летова, и то баш на висини од 15.000 метара, где се налази озонски омотач. Сателитски снимци направљени после бомбардовања показују да су у атмосфери над читавим Балканом направљене огромне озонске рупе, а за обнављање озонског омотача, под условом да се више не угрожава, потребно је најмање 50 година.

САД ЂАВО КРЕНУО ПО СВОЈЕ

Америка је кренула у освету. Одговор је жесток. Бомбе падају као град, камере Си-Ен-Ен бележиће експлозије. Америка је опет демонстрирала своју "моћ"

Међутим, шта бомбе погађају у Авганистану у коме баш и нема шта да се гађа? Да ли је тиме задат фаталан ударац терористима, и да ли ће Бин Ладенова организација зла бити уништена? Његови "свети ратници" нису само у Авганистану, већ на Блиском истоку, Европи, самој Америци...

Оно што је у тој акцији најважније, то је да ће САД и НАТО дати себи за право да без одобрења Савета безбедности, и мимо Уједињених нација, изведу војну акцију на било којој тачки земаљске кугле, под изговором борбе против тероризма.

Нападнута је Америка на својој територији, и то цивилним авионима. Четири авиона убила су најмање пет хиља-

да људи. Жртава је много, више него да је вођен краћи локални рат. Била је то најспектакуларнија акција терориста.

Изведена је изузетно прецизно испланирана акција, изванредно координирана. Циљ је остварен. Погођене су зграде Светског пословног центра и Пентагона, страдало је много људи.

Америка - симбол моћи савременог света, изгледа и није тако моћна.

Затајила је и, благо речено, много хваљена, технолошки супериорна америчка армија, којој је нападнут "мозак" копнене војске. Кад Пентагон није одбрањен, шта онда да очекују обични грађани? Ни 398 војних база широм

света и ударне групе носача авиона по светским морима и океанима, нису успели да заштите Пентагон.

На америчкој страни је и те како важан ефекат терористичког бумеранга. Наиме, САД годинама имају двострука мерила и стандарде према тероризму. Кад њихове обавештајне службе помажу стварање и подржавају терористичке организације (такозвани државни тероризам) терористи нису злочинци и убице, већ герилци, борци за људска права, слободу.

А када терористи, међу којима има и оних које су њихове обавештајне службе обучавале, нападну америчке држављане или војску, онда је то тероризам. Најбољи примери за неприхватљиво понашање САД су Авганистан, Космет, југ Србије и Македонија.

Осама бин Ладен, Саудијац кога су амерички званичници одмах означили као организатора напада, почео је још 1979. године да ради за ЦИА. Она га је обучавала и финансирала.

Муџахединску герилу у Авганистану обучавали су и припадници британске специјалне јединице САС током авганистанског рата, и то у самој Британији. То су радили по налогу САД.

ЦИА је добро знала да међу плаћеницима - муџахединима, који су ратовали против српског народа у БиХ и починили невиђене злочине, има и блиских сарадника Осаме бин Ладена.

користила их је за подршку муслиманским снагама против српских. Људи из ЦИА и Пентагона су знали да у некадашњем српском селу Доње Бочиње код Маглаја има 300 муџахедина са држављанством БиХ, који су повезани са Ладеном. Из те групе ухапшен је само

Мекрез Амдоун. Где су остали? Муџахедине су инструктори-терористи из Пакистана, Чеченије и других исламских земаља обучавали и у другим деловима БиХ федерације.

Осим у БиХ, Ладенови терористи су успоставили своје базе и у Албанији, наравно са знањем ЦИА. Албанска полиција је у новембру 1999. године, уз помоћ ЦИА, протерала Јорданца Абдила Латифа Салаха, блиског Ладеновог сарадника, у знак предострожности пред турнеју америчког председника у Европи. Терориста који је специјалним авионом ЦИА одведен у непознатом правцу, у Тирани је живео од 1992. године и налазио се на челу четири исламске "хуманитарне" организације. Међутим, остали Ладенови терористи нису ухапшени, јер су били потребни САД за акције на Косову и Метохији, а затим и на југу Србије и Македонији.

Под будним оком и покровитељством америчке обавештајне службе муџахедини-терористи, међу којима су били и Ладенови људи, убацивани су, 1997. и 1998. године, на Косово и Метохију са севера Албаније. Ти терористи су починили стравичне масакре над неалбанским живљем на Косову и Метохији. Међутим, они су за америчке званичнике, Си-Ен-Ен и друге западне медије били герилци!

Дволична и неморална игра америчких војних служби са терористима-герилцима вратила се грађанима Америке као бумеранг који, међутим, настава да лети. Можда ће поново ударити, и то још жешће.

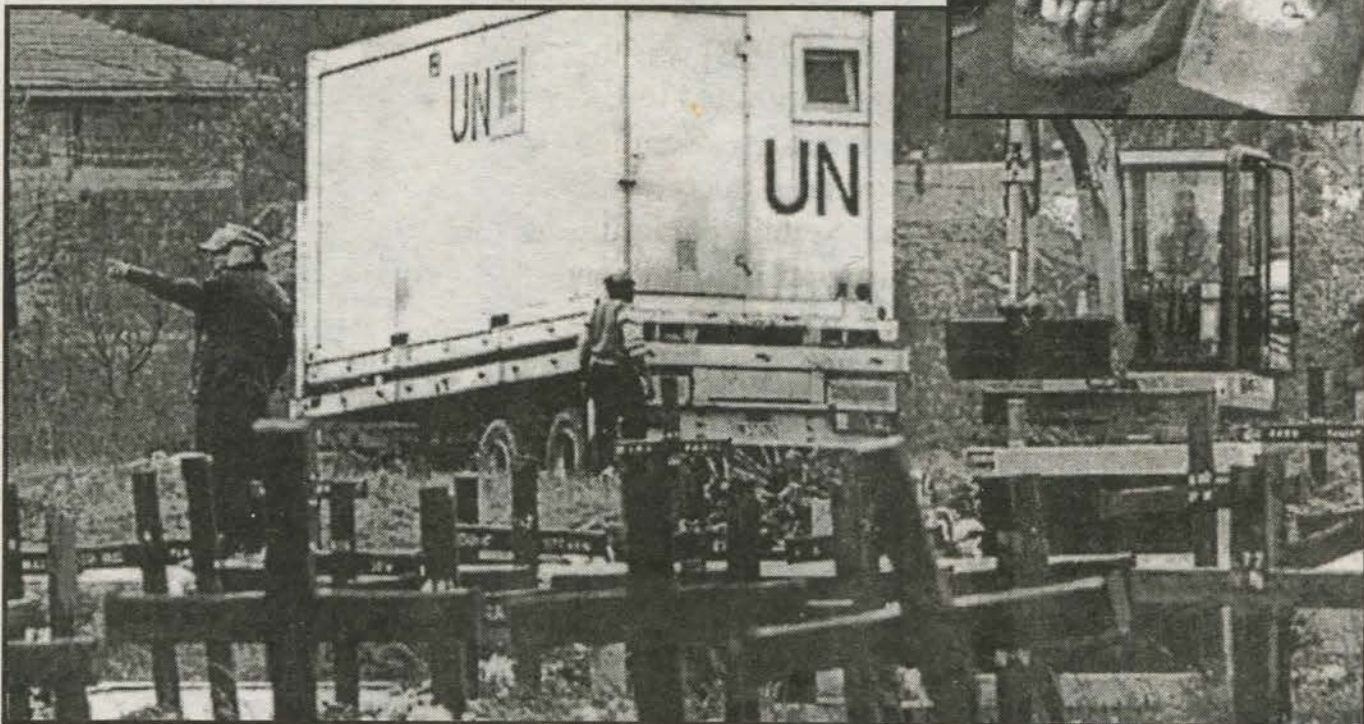
АМЕРИКАНЦИ У "ОЛУЈИ"

Након албанске побуне у Македонији, под лупу је стављено и укупно америчко ангажовање на простору экс Југославије, а оно је било најспорније баш тамо где су се Американци ангажовали на бази јавности недоступних билатералних споразума. У такве случајеве спадају и аранжмани у Хрватској и на Косову, који укључују неке тајне договоре који ће једног дана, као сада и "Олуја", испливати на површину

Отако је познати амерички новинар Рој Гутман објавио у "Њусвику", пре неколико недеља, текст који доказује да су САД и њене обавештајне службе активно учествовале у војној акцији "Олуја" 1995. године, којом је Хрватска војска овладала тзв. Републиком Српском Крајином, ова тема не излази из жиже медијске пажње. Она је утолико врућа, јер се Гутман не бави само сувом фактографијом рата у экс Југославији, нити су му амбиције

само да расветли мање познате детаље из блиске прошлости.

Он је ту тему уклопио у најновије актуелности везане уз Хашки суд, отворено му замеривши да не користи све потребне податке и изворе за суђење генералу Хрватске војске Анти Готовини, против којег је летос подигнута оптужница. Гутман изражава бојазан да Хашки трибунал тоне у све опаснију политизацију, а једнако је критичан, па и циничан, према САД, за које каже да су својим обавештајним присуством у Хрватској

морале да региструју ратне злочине у "Олуји" и после ње.

Гутман је тиме отворио расправу намењену рашчишћавању неких унутарамеричких питања, јер докази о тим злочинима постоје, и то докази који се сматрају круном сваке криминалистичке обраде, а то су пронађена тела погубљених српских цивила. Његов текст их је изгледа толико затекао, да су у њему цитирани и неки, истина неименовани, амерички државни функционери који су признали америчко учествовање у "Олуји", поричући једино да су САД на било који начин биле умешане у злочине у тој акцији.

Међутим, то се ових дана променило, и Американци се сада враћају у свој заклон ћутања и негирања. Амерички амбасадор у Хрватској, Лоренс Расин, даје групни интервју неколицини хрватских новинара у коме изричито тврди да "није било никаквог америчког ангажовања у Олуји". Он чак избегава да призна да су Американци били и упозна-

ти с припремама за ову акцију - уместо тога каже да су тога били "свесни" - иако је његов претходник из ратних година,

Питер Галбрајт, јавно признао да је о томе разговарао с Туђманом на Бриони-ма.

Новинари су подсетили америчког амбасадора на изјаве неких хрватских официра, по којима су САД имале своју опрему у војној бази Шепурине, која је служила за контролу беспилотних авиона. На доказима о америчком учешћу у највећем "чишћењу" Хрватске од Срба сада посебно инсистирају хаџезеовци како би, ваљда, заштитили своје генерале пред судом у Хагу.

Тога, категоричан је сада, није било, без обзира на "индивидуалне обавезе које су преузеле индивидуалне особе". Ето, нове занимљивости! Амерички ангажман на овом простору проглашава се "приватним" пословима појединих Американаца, па је ваљда као приватна споменута изјава бившег америчког амбасадора у Хрватској, Галбрајта. Овако ужурбаном и неспретно ограђивање САД од свега што има везе с "Олујом", очито је морало бити нечим изазвано, а јасно је и чиме.

У Хрватској је, последњих недеља, у редовима ХДЗ-а и њему гравитирајућих странака покренута права кампања доказивања да су Американци били равноправни, па чак и главни планери "Олује". Све донедавно овакво мишљење сматрало се јеретичним, јер је "Олуја" називана "највећом војном победом у хрватској повијести".

У ХДЗ-у настоје што више увући Американце у ратна збивања половином деведесетих, како би се олакшала позиција Готовине и Адемија, за сада јединих оптуженика из Хрватске.

Одмах су се јавила и нагађања да ће Американци на то реаговати врло нервозно и да није искључено да уследи и нека освета што је у ХДЗ-у покренута ова кампања. Освете засад нема, осим што Расин љутито оповргава да су САД биле у икаквом "партнерству" с Хрватском деведесетих година.

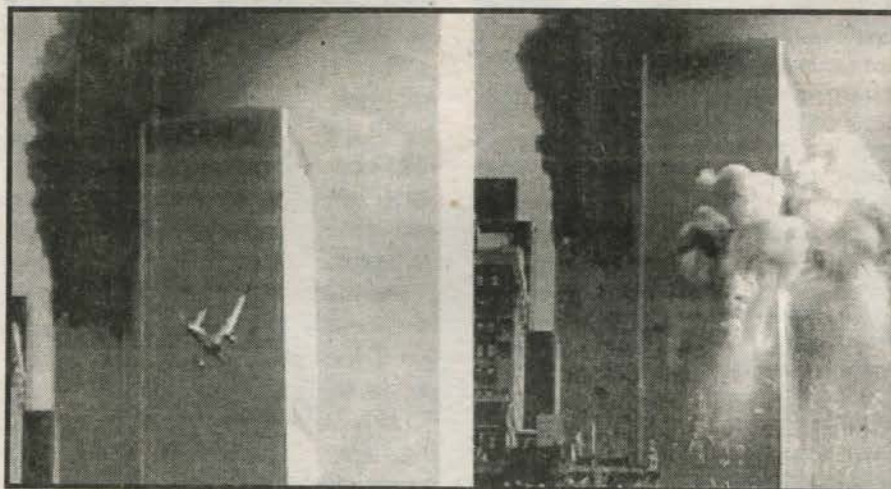
Новинари су подсетили америчког амбасадора на изјаве неких хрватских официра, по којима су САД имале своју опрему у војној бази Шепурине, која је служила за контролу беспилотних авиона. На доказима о америчком учешћу у највећем "чишћењу" Хрватске од Срба сада посебно инсистирају хаџезеовци како би, ваљда, заштитили своје генерале пред судом у Хагу.

АМЕРИЧКА АПОКАЛИПСА У РУХУ ИСЛАМА

Америци ће последњи ударац задати босански муслимани и Шиптари, јер их она подржава! То ће бити ударна песница која ће уништити САД, каже професор Мирољуб Јевтић, експерт за односе политике и религије на Факултету политичких наука у Београду, објашњавајући да су Американци наоружавали ОВК и да је командант специјалних јединица ОВК био Мохамед ел Завахири, рођени брат Ајмана Ел Завахирија, војног саветника Осаме бин Ладена. Америка им је давала ваздухопловну подршку. Школовали су људе који ће им извадити цигерицу! Могу ли то нормални људи да ураде! У ЦИА и ФБИ седе све сами идиоти, људи који ништа не разумеју. А то је већи степен идиотизма него кад вам је коефицијент интелигенције 90, сматра експерт из области религије и предавач на истоименој катедри

Отово пророчки, пре тачно деценију, професор Мирољуб Јевтић, експерт за односе политике и религије, у свом тексту под називом "Рулет америчке демократије", об-

јављеном почетком деведесетих у "Српској речи", констатовао је: "Наставили Америка да се понаша овако (стављајући у тексту акценат на америчку наклоност и подршку муслиманима широм света, у њиховим савременим освајачким походима), то ће бити гашење ватре бензином, а да ли је Америка, у време интерконтиненталних летова, толико далеко да је тај пламен не захвати?"

После пуних десет година. 11. септембра 2001. године, стигао је одговор на професорово питање, када су три "боинга" америчких авио-компанија "United Airlines" и "America Airlines",

- Новац је апсолутно неважан. Осама бин Ладен је милијардер, расипа новац на сваком кораку и, самим тим, не значи му ништа. Уместо да се негде проводи са најлепшим женама на свету, да ужива на неким острвима, да пије виски, он седи у неком брлогу са пацовима и баца своје паре. Алах дао, Алах узео!

Муслимански фанатици су овим актом хтели да покажу Америци да су у стању да је униште, али не оружјем, већ џихадом!

са неколико стотина путника, којима су управљали обучени пилоти-камикадзе, терористичким обрушавањем уништили Светски трговински центар у Њујорку и командни центар Пентагона, односећи у смрт не само недужне путнике и посаду, већ и на хиљаде живота свих оних који су се тог тренутка затекли на поменутих локацијама. Док су ватрене лопте гутале све око себе, комплетна светска јавност просто није могла да поверује да се таква, филмска, апокалиптична сцена дешава управо недирљивој Америци.

- Још пре пет година, каже професор Миролуб Јевтић - у листу "Војска", од 2. маја 1996. године, објавио сам текст "Препотенција без основа" који је, очигледно, требало да види и да простудира амерички војни аташе, јер сам том приликом јасно рекао да је америчка техника немоћна да спречи терористе! Ма каква да им је техника, она не може да парира фанатизму исламских терориста. Све сам то илустровао примерима, а главни је пад америчког авиона у околини Дубровника, којим је путовао амерички министар трговине Браун. Иако су и та-

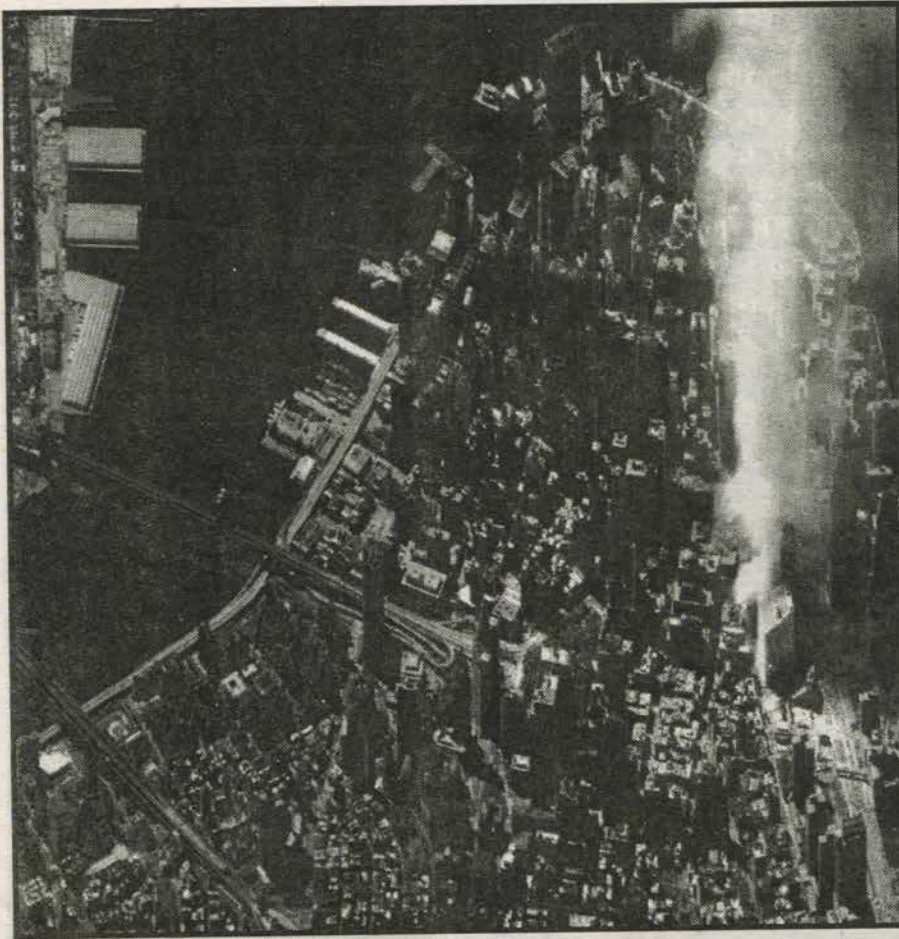
да у Средоземном мору имали носаче авиона и војне базе у Авијану у Италији и Грчкој, Американци нису успели својим радарима да лоцирају место пада авиона. А када су после неколико дана пронашли авион, нису знали ко је био у њему!

Американцима сам рекао да ће их напасти исламски фундаментализам, а да против тога немају технику, што се потврђује.

Док амерички истражни органи по САД хапсе све оне за које мисле да су на неки начин умешани у овај за њих незабележен злочин, америчка администрација (а посебно шеф америчке одбране Колин Пауел), најављују сурову освету извршиоцима, наговештавајући да је први на листи осумњичених саудијски терориста Осама бин Ладен.

По начину терористичког акта, по методологији и политици која се водила, постоји вероватноћа да су то урадили исламски фундаменталисти на челу са Бин Ладеном. Међутим, то могу бити и друге терористичке групе, с обзиром да

у Америци има безброј секти које су спремне да убију саме себе. Бомбе у Оклахоми поставио је управо Американца, хришћанин, па у ове акције није умешан исламски фундаментализам. То ће за Американце бити опомена како да се понашају у будуће.

Што се тиче одговора Авганистану због пружања уточишта Бин Ладену, Јевтић је види као фаталну америчку грешку, јер ваздушним нападом на Авганистан не могу да убију никога сем цивила, јер у Авганистану једно, мање-више, дете ништа не значи, зато породице имају по десетине деце. Решење је само да их поубијају све. Ако дигне руку на два милиона муслимана, Америка ће нестати. Једини спас за Американце јесте да ислам у потпуности униште или да за милост моле свевишњег.

Бин Ладен, који је срушио амерички миг, потпуно је небитан. Кад не буде њега, родиће се 10.000 нових терориста који ће убити 50 милиона Американца.

У знак одмазде, исламски фундаменталисти-камиказе устремили би се на резерве бојевих нуклеарних глава, што би дефинитивно уништило свет.

Док је Осама бин Ладен честитао акције на Њујорк и Пентагон, демантујући да је он мозак терористичке акције, министар иностраних послова Авганистана изјавио је да не би дозволио са своје територије напад на било коју земљу у свету.

Крајње комична ситуација могла се видети и у Палестини. Док су њихова деца славила америчку трагедију, вођа ПЛО, Јасер Арафат, упутио је саучешће Џорџу Бушу и америчком народу.

У исламској вери постоји централна категорија која се зове "такијах". То је право да се не говори истина кад постоје интереси да се слаже, и као све у исламу, засновано је на Курану. Што значи, док Арафат изражава своје саучешће, народ се радује због догађаја у

Америци. Да је заиста мислио то што је рекао, Арафата би народ убио, тако да, попут талибана, и цели исламски свет држи се "такијаха", каже Јевтић, додајући да су Американци спремали "хатаб" као најекстремнију варијанту ислама. То је вахабидски ислам који је на снази у Саудијској Арабији. Њихови припадници су главни саветодавци Америке.

Осама бин Ладен је вахабита, вођа покрета у Чечанији је Јорданац Хатаб, такође вахабит, а све њих финансирају и помажу Американци. Сећате се атентата у Москви. Американцима се вратило хиљаду пута горе него Русима, али за разлику од Америке, муслимани размишљају логичније: "Ако ми отворено признајемо да нам је циљ уништење свих неисламских земаља, између осталих Америке, Русије, Кине, а Американци, хришћани, нас помажу против Срба, то је доказ да је Алах једини прави Бог, јер је учинио да хришћани полуде и помажу сопствене непријатеље против својих савезника".

- Велика Британија је следећа земља на коју ће се обрушити исламске камиказе, јер су Британци савезници САД-а, што ће крваво платити, тврди Јевтић.

- За разлику од њих, Французи ће, бар у прво време, бити поштеђени исламског "терора", нашта указује и крајње дипломатски потез Ширака, који је дан након напада на Њујорк и Пентагон изјавио да не жели конфронтације са исламским светом.

Мада је НАТО позвао земље чланице да се солидаришу, Јевтић се нада да неће доћи до конфликта таквих размера, који би означили почетак Трећег светског рата. Оно на шта указује Јевтић, јесте тренутни однос снага ислама и Израела и Јерусалима као највећа муслиманска рак-рана.

ВОЈСКА ЈУГОСЛАВИЈЕ НА ВАТРОМЕТНИ

Одговарајући на питање да ли је упознат са чињеницом да се на тајним листама Хашког трибунала налазе имена више од 300 официра Приштинског корпуса, односно да би на тим списковима могло да се нађе и његово, али и име садашњег начелника Генералштаба Војске Југославије, генерала Небојше Павковића, генерал-пуковник Владимир Лазаревић, командант Треће армије Војске Југославије, каже да тај списак није видео и да не зна о којим цифрама и именима се ради, додајући да се, изгледа, све чини да се овај народ што више збунује. Свако може да види да је у питању невиђен притисак на браниоце ове земље, и на све оно што чини ударни састав наших одбрамбених снага

У међународним односима то је преседан. Од једне суверене земље тражи се да смени начелника генералштаба и команданта армије, а то тражи нико други до онај ко је пре две године извршио невиђену агресију на нашу земљу. То што они траже ме не чуди, али ме чуди да нико од наших званичника, осим групе новинара, не постави питање тим међународним факторима, шта они заправо хоће. Мислим да на овакве захтеве НАТО, а посебно Америке, мора да одговори званична политика наше земље. За овакве поступке Америке и њених сателита нема дру-

гог оправдања и објашњења, осим да је то даљи притисак на све оно што се у нашој земљи зове војни фактор. Дакле, притисак на оне који су бранили своју земљу.

Они који мисле да ће се евентуално мојим одласком са места команданта Треће армије она распасти, сигурно да не познају јуначки дух овог народа.

Што се тиче стања у копненој зони безбедности, тамо влада, у најкраћем, нада и неизвесност. Нада, у људском смислу да ће мир да надвлада и да ће потрајати, а неизвесност, јер поново имам информације да се очекује дестабилизација стања на југу Србије. Трећа армија се труди

да наду поштених грађана Србије учини што већом, да дамо шансу миру, а неизвесност учинимо што мањом.

Приштински корпус је већ годинама на тежишту ангажовања Треће армије. То је елитни корпус не само Треће армије, већ и Војске Југославије. Све се чини на његовој модернизацији, сведело се то некоме или не. То је састав старешина и војника који изнад свега цене државу и свој народ. Зато је корпус и поштован од припадника страних војски. Он је, у ствари, гарант очувања демократије. Ова војска није и неће своју снагу показивати на освајању туђих територија, већ на одбрани својих.

Афоризми... Афоризми... Афоризми...

Прошао је медени месец између власти и народа.
А видимо ко је јебена страна.

Зоран Ђинђић не купује новине. Он купује новинаре.

Власти су оствариле промене. Од лошег на горе.

Премијер све ради са кумовима. А нама остаје да се крстимо.

Не мора Запад да нам шаље помоћ. Довољно је да узме назад Ђинђића.

Александар Чотрић

Србима је припала граница са Косовом, Шиптарима правни оквир.

То да ће радници изаћи на улицу није била претња без основа.
Они су се и нашли на улици.

(из "Јежа")

Идемо сви у народне кухиње. Да на безболан начин преживимо транзициони шок.

Ива Мажуранић

Јесмо стока од народа. Али зато имамо коњске живце.

Владан Сокић

Афоризми... Афоризми... Афоризми...

Часопис се може набавити у седишту Српске радикалне странке на Тргу победе 3 у Земуну, као и у свим општинским одборима странке. До сада је изашло десет бројева. Цена једног примерка издатог 2000. године износи 100 динара, а за 2001. годину 300 динара.

СРПСКА
СЛОБОДАРСКА МИСАО

СРПСКА РАДИКАЛНА СТРАНКА

СРПСКА
СЛОБОДАРСКА МИСАО

СРПСКА РАДИКАЛНА СТРАНКА

СРПСКА
СЛОБОДАРСКА МИСАО

СРПСКА РАДИКАЛНА СТРАНКА

СРПСКА
СЛОБОДАРСКА МИСАО

СРПСКА РАДИКАЛНА СТРАНКА

СРПСКА
СЛОБОДАРСКА МИСАО

СРПСКА РАДИКАЛНА СТРАНКА

YU ISSN 1450-8753
UDK 1+3

СРПСКА СЛОБОДАРСКА МИСАО

10

ЧАСОПИС ЗА ФИЛОЗОФИЈУ, ДРУШТВЕНЕ НАУКЕ И ПОЛИТИЧКУ КРИТИКУ

ГОДИНА II ● БРОЈ 4 ● БЕОГРАД, ЈУЛ-АВГУСТ 2001. ГОДИНЕ ● ЦЕНА 300 ДИНАРА

СРПСКА РАДИКАЛНА СТРАНКА

СРПСКА
СЛОБОДАРСКА МИСАО

СРПСКА РАДИКАЛНА СТРАНКА

СРПСКА
СЛОБОДАРСКА МИСАО

СРПСКА РАДИКАЛНА СТРАНКА

СРПСКА
СЛОБОДАРСКА МИСАО

СРПСКА РАДИКАЛНА СТРАНКА

СРПСКА
СЛОБОДАРСКА МИСАО

СРПСКА РАДИКАЛНА СТРАНКА

СРПСКА
СЛОБОДАРСКА МИСАО

СРПСКА РАДИКАЛНА СТРАНКА

Излази двомесечно

Све информације на тел: 316 46 21

У ИЗДАЊУ
СРПСКЕ
РАДИКАЛНЕ
СТРАНКЕ

Др ВОЈИСЛАВ ШЕШЕЉ

КОНТРАРЕВОЛУЦИОНАР У БУЛДОЖЕР РЕВОЛУЦИЈИ

СРПСКА РАДИКАЛНА СТРАНКА
БЕОГРАД 2001.

Књига "Контрареволуционар у булдожер револуцији" је непроцењиво историјско сведочанство о октобарској револуцији која је пре годину дана протутњала београдским улицама. Обухвата радио и телевизијске емисије у којима је др Војислав Шешељ учествовао од септембра 2000. до априла 2001. године. Аутентично, из перспективе очевица И непосредног учесника у бурним политичким догађајима, др Шешељ тумачи слику Србије у времену од захуктаје предизборне кампање, преко петооктобарске булдожер револуције, до дана потпуног постреволуционарног хаоса.

Користећи нарасло народно незадовољство као изговор, предизборна коалиција звана ДОС извела је пуч после којег је завладала злокобна атмосфера линча и претњи. Почео је осветнички поход револуционара, налик ономе непосредно након Другог светског рата. Нови револуционарни комитети, сада под именом кризни штабови, преко ноћи упадају и на препад заузимају све кључне медије и најважније републичке институције. Наоружаним бандама је дозвољено све, од физичког малтретирања руководиоца до избацивања запослених са њихових радних места. Србијом су поново завладали преки политички судови.

У данима мрака, др Шешељ упозорава да револуција никад није донела ништа добро, осим новог тоталитаризма. След револуционарних догађаја кулминира изручењем бившег председника Слободана Милошевића, преко којег нелегални Хашки трибунал суди читавом српском народу.

У таквим временима мало је храбрих, који као др Шешељ, без страха и увијања, пучисте називају правим именом. У револуцији је, каже председник Српске радикалне странке, једино часно бити контрареволуционар.

Зато вреди прочитати свих хиљаду страница ове изузетне књиге.

**КЊИГА "КОНТРАРЕВОЛУЦИОНАР У БУЛДОЖЕР РЕВОЛУЦИЈИ" МОЖЕ СЕ КУПИТИ
У СЕДИШТУ СРПСКЕ РАДИКАЛНЕ СТРАНКЕ, ТРГ ПОБЕДЕ 3, 11080 ЗЕМУН**

• ТВРДИ ПОВЕЗ • ЗЛАТОТИСАК •

СВЕ ИНФОРМАЦИЈЕ НА ТЕЛЕФОН: 011/316-46-21

ЦЕНА ЈЕДНОГ ПРИМЕРКА ЈЕ 1000 ДИНАРА